Hiippakunnan asiainhoitajan viesti s. 8

Rukous koronan voittamiseksi s. 10

Kääntyminen takaisin luonnon Luojan puoleen s. 14

Urbi et orbi: Koko maailman rukous s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 3 • 3.4.2020

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • Lukijoilta • Ohjelmat

Pääkirjoitus

Poikkeusaikana

Koronapandemia on herättänyt meidät uuteen todellisuuteen. Suurin osa meistä ei ole koskaan kokenut näin suuressa mittakaavassa tapahtuvaa elämän rajoittamista ja käytäntöjen muuttumista, tarvetta joustaa ja venyä, velvollisuutta vetäytyä.

Monille sosiaalinen eristäytyminen voi tehdä lyhyesti ihan hyvääkin, sillä elämän tempo on rauhoittunut, mutta myös haasteita riittää, ja sosiaalisten kontaktien vähentyminen voi olla myös todella raskasta. Puhumattakaan niiden kärsimyksestä ja huolesta, jotka tai joiden lähimmäiset kärsivät suoraan koronaviruksen vaikutuksista. Poikkeustilanne tuottaa monille myös suunnattomia taloudellisia haasteita. Tarvitaan suurta solidaarista vastuunkantoa.

Kirkko elää ja toimii tänäkin aikana, vaikka julkisia, yhteisiä tilaisuuksia ei voidakaan järjestää. Paavin yksinäinen rukoushetki Pietarinkirkon aukiolla maaliskuun lopussa jätti voimakkaan viestin: eristettyinäkin voimme olla yhdessä, yhtä: rukouksen ja uskon kautta. Ehkäpä juuri alkava pyhä viikko ja sitä seuraava pääsiäisjuhla sittenkin saavat toivottomuuden kääntymään ensin luottamukseksi ja toivoksi ja lopulta iloksi: luottamukseksi, kun seuraamme Herramme saapumista Jerusalemiin, hänen kärsimistään ja kuolemaansa – meidän puolestamme –, haudan hiljaisuudesta hitaasti kumpuavaksi toivoksi, joka lopulta puhkeaa iloksi ja riemuksi, kun Ristiinnaulitusta tulee Ylösnoussut, kun kurjuuden ja kuoleman tilalle on tullut ylösnousemus ja elämä.

Tätä samaa mukanaelämisen ja ylösnousemususkon henkeä me kaikki tarvitsemme tänä poikkeusaikana. Ottakaamme jokainen päivä ja jokainen hetki vastaan kokonaisena ihmisenä, läheisenä, ystävänä, sukulaisena ja lähimmäisenä. Olkaamme lähellä silloinkin, kun emme voi olla lähellä.

Koko Fideksen toimituksen puolesta toivotan kaikille lukijoillemme luottamuksen ja toivon täyttämään pääsiäisjuhlaa.

M. Tervaportti

PS. Seurakuntien ja hiippakunnan talous on pahassa pulassa nyt, kun säännölliset jäsenmaksut ovat laskeneet viime vuodesta ja kolehtitulot ovat nollassa. Viimeistään nyt olisi hyvä muistaa huolehtia omasta jäsenmaksusta.

Uutisia

Italiassa jo lähes 90 pappia kuollut

Italian piispainkokous on kertonut, että maassa on koronaviruksen takia kuollut huhtikuun alkuun mennessä jo lähes 90 pappia. Nuorin papeista oli kuollessaan 45-vuotias. Kansainvälistä kuuluisuutta sai hiljattain 72-vuotias isä Giuseppe Berardelli, joka oli saanut seurakuntalaisiltaan lahjaksi hengityskoneen mutta luopui siitä nuoren potilaan hyväksi ja menehtyi sitten itse.

KATT / Avvenire.it

Tiedote leiritoiminnasta

Hiippakunnan seurakuntien järjestämien kesäleirien toteutuminen on hyvin epävarmaa nykyisessä tilanteessa. Leirinjärjestäjät tekevät päätökset leirien järjestämisestä kesällä 2020 tilanteen ja mahdollisuuksien mukaan.

Ilmoitamme leirien järjestämisestä huhtikuun 27. päivä.

Leirikoordinaattori, Osmo Vartiainen
Opetusjohtaja

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2020
83. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

No	dl	ilm.	vko
1	13.1.	24.1.	4
2 P	17.2.	28.2.	9
3	23.3.	3.4.	14
4	27.4.	8.5.	19
5 P	1.6.	12.6.	24
6	27.7.	7.8.	32
7 P	24.8.	4.9.	36
8	28.9.	9.10.	41
9	2.11.	13.11.	46
10 P	7.12.	18.12.	51

Painettu paperilehti (**P**) 4 kertaa vuonna 2020, muut digiversiona verkossa osoitteessa **fides.katolinen.fi**

Toimitus / Redaktion
Katolinen tiedotuskeskus / Katolsk informationstjänst
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Email fides@katolinen.fi
Puhelin/Telefon 09 6129470

Vapaaehtoinen lehtimaksu: (IBAN) FI34 1555 3000 1166 17, (BIC) NDEAFIHH, viite: 50050 (huom. nämä tiedot ovat muuttuneet vuoden 2020 alussa). Tilausmaksut laskutetaan tilauksen tehneiltä sähköpostilla tai paperisella laskulla.

Ilmestyy 10 kertaa vuonna 2020, joista 4 lehteä paperisena. Postituksen hinta 20 €, ulkomaille 25 €.

Utkommer med 10 nummer årligen, 4 tryckta, 6 online. Prenumeration 20 €, till utlandet 25 €.

Tilaukset, osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Internet
fides.katolinen.fi

Sisällys

2 Pääkirjoitus
3 Uutisia ja ajankohtaista
4 Pohjoismaiden piispainkokouksen täysistunto
5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
6 Paavi Franciscus: Koko maailman rukous
8 Hiippakunnan asiainhoitajan viesti
10 Rukous koronan voittamiseksi
12 Uskon harjoittamisesta etänä
13 Täydellinen ane mahdollinen koronapandemian takia
14 Kääntyminen takaisin luonnon Luojan puoleen
16 Hänen rakkautensa oli Ristiinnaulittu – Äiti Teklan muistolle
18 Jumalan ystävä
19 Corona-pandemin – en möjlighet för kyrkan
20 Halleluja – ära vare Gud
22 Den fria viljan, finns den?
24 Caritas-kuulumisia
25 Ilmoituksia
26 Seurakunnat ja ohjelmat
28 Ainainen juhla

Kannen kuva: Firenzen Duomon kattofresko
Kuva: Marko Tervaportti

Uutisia ja ajankohtaista

Pääsiäistä ei siirretä

Koronapandemian aiheuttamista vaikeuksista huolimatta pääsiäisen eikä muidenkaan pääsiäisen kolmen pyhän päivän ajankohtaa muuteta. Paavin valtuuttamana liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregaatio on lähettänyt asianmukaisen dekreetin hiippakuntiin.

Dekreetissä, joka koskee vain tätä vuotta 2020, todetaan selvästi, ettei pääsiäinen ole ”mikä tahansa juhla muiden joukossa”. Sen sijaan pyhälle viikolle sijoittuvan krismamessun ajankohtaa voi siirtää. Käytännössä niin tehdään jo nyt monissa maissa, jossa krismamessua ei vietetä sen oikealla paikalla pyhän viikon torstaiaamuna, vaan niin kuin Suomessa pyhän viikon tiistaina, jotta papit ehtivät varmasti palata takaisin omiin seurakuntiinsa pyhien öljyjen kanssa ennen kiirastorstaita. Tänä vuonna krismamessua siirretään myöhemmäksi myös Suomessa.

Pääsiäisen kolmen pyhän päivän kohdalla muutoksia aikatauluun ei tule. Liturgiakongregaation mukaan piispainkokouksissa tulee hyväksyä ohjeet, joiden avulla ”piispa ja papit voivat viettää pääsiäisen kolmen pyhän päivän liturgiat katedraalissa ja seurakuntakirkoissa ilman, että uskovat ovat fyysisesti läsnä. Uskoville pitäisi kertoa näiden liturgioiden ajankohdista, jotta he voisivat osallistua

niihin omasta kodistaan käsin rukouksen hengessä. Tässä tilanteessa suorat (ei nauhoitetut) videolähetykset ovat avuksi.” Samoin on pidettävä huolta siitä, että ”tarjolla on tukea perheiden yhteiseen ja henkilökohtaiseen rukoukseen”.

Kiirastorstain iltamessun jälkeen pyhä sakramentti jää tänä vuonna tabernaakkeliin. Pitkänäperjantaina liturgiaan lisätään erityinen aihe sairaita, kuolleita ja menetyksiä kohdanneita varten. Pääsiäisyönä muun muassa valon juhla ja kasteliturgia vietetään lyhennetyssä muodossa. Kansanhurskauden ilmaukset ja kulkueet jäävät pois tai ne siirretään myöhempään ajankohtaan, esimerkiksi syyskuun puoliväliin.

KATT / vatican.va

Tietoja pyhän viikon liturgioista

Hiippakunnan, Fideksen ja seurakuntien verkkosivuille täydennetään mahdollisimman aikaisin tietoa pyhän viikon liturgioista. Liturgiat vietetään ilman kansaa Pyhän istuimen antamien ohjeiden mukaan. Tärkeää on huomata, että kirkot ovat päivittäin yleensä auki uskovien henkilökohtaista rukousta varten (tarkasta ajat omasta seurakunnasta).

Seurakuntien ohjelmissa ja kotisivuilla kerrotaan, milloin ja miten messuja ja muita rukoushetkiä vietetään ja miten niitä voi seurata internetin välityksellä. Yle Radio 1 lähettää – näillä näkymin – suorana lähetyksenä kiirastorstain iltamessun Pyhän Henrikin katedraalista klo 18.00-19.00. Liturgioita voi luonnollisesti seurata eri puolilta maailmaa.

Tärkeimmistä pyhän viikon ja pääsiäisen kolmen pyhän päivän liturgioista tehdään uskovien käyttöön myös omaa materiaalia, jonka avulla liturgioita on helpompaa seurata. Sitä tulee tarjolle hiippakunnan kotisivulle katolinen.fi.

Palmusunnuntaina monissa seurakunnissa siunataan palmunlehviä tai muita oksia, joita uskovat voivat yksittäin sitten käydä hakemassa kirkosta. Tarkista kuitenkin oman seurakuntasi tilanne.

Poikkeustilanteesta riippumatta uskovat ovat velvoitettuja noudattamaan pitkänäperjantaina aivan normaaliin tapaan paastoa ja abstinenssia.

KATT

Kuvassa vasemmalta: Bonifatiuswerkin puheenjohtaja Heinz Paus, Bonifatiuswerkin kunniapuheenjohtaja Georg Freiherr von und zu Brenken, Tromssan piispaprelaatti Berlislav Grgic, Reykjavikin piispa David Tencer, Paderbornin pormestari Michael Dreier, Bonifatiuswerkin pääsihteeri mons. Georg Austen, Paderbornin arkkipiispa Hans-Josef Becker, istumassa Tukholman piispa, kardinaali Anders Arborelius OCD, Kööpenhaminan piispa Czeslaw Kozon, Oslon piispa Berndt Eidsvig Can.Reg., Reykjavikin emerituspiispa Peter Bürcher ja piispainkokouksen pääsihteeri, sisar Anna-Mirijam Kaschner CPS.

Pohjoismaiden piispainkokouksen täysistunto Paderbornissa on päättynyt – kutsu rukoukseen koronaviruksesta kärsivien puolesta

Pohjoismaiden piispainkokouksen täysistunnon lehdistötiedote, Paderborn 13.3.2020

Tänä perjantaina päättyi Pohjoismaiden piispainkokouksen NBK:n täysistunto, joka järjestettiin Paderbornissa Westfalenissa arkkipiispa Hans-Josef Beckerin ja Saksan katolilaisten Bonifatiuswerkin kutsumana.

Paimenkirje koronaepidemian johdosta – koettelemuksen ja Jumalaan luottamisen aika

Ajankohtaisista syistä Pohjoismaiden piispat kääntyivät Pohjolan uskovien puoleen kirjoittamalla paimenkirjeen. Yksittäisissä hiippakunnissa seurataan oman maan siviiliviranomaisten määräyksiä ja suosituksia, mikä saattaa johtaa eukaristian vieton ja muiden jumalanpalvelusten lakkaamiseen: "Ottakaamme nämä haasteet mukaamme paastonajan kilvoitukseemme ... ja uudistakaamme luottamuksemme Jumalaan rukoilemalla enemmän ja entistä suuremmalla innolla, jotta elämämme tulisi yhä enemmän hänen tahtonsa mukaiseksi."

Pohjoismaiden perhepäivät Norjan Haugetunissa

Motolla "Rakkaus perheessä – kirkon voimavara" järjestetään 21.-24. toukokuuta 2020 Norjan Haugetunissa kolmannet Pohjoismaiden perhepäivät. Perheitä kaikista viidestä pohjoismaasta kutsutaan jakamaan ajatuksiaan piispojen ja toistensa kanssa perheestä yhteiskunnan perusyksikkönä ja evankeliumin välittäjänä. [SITTEMMIN PERUTTU]

Yhteys arkkihiippakuntaan, Bonifatiuswerkiin ja Paderbornin kaupunkiin

Paderbornin kaupungin raatihuoneessa oli tilaisuus, jossa piispat allekirjoittivat nimensä kaupungin kultaiseen kirjaan. Pormestari Michael Dreier kiitti NBK:n edustajia vierailusta ja heidän pitkäaikaisesta kumppanuudesta ja ystävyydestä kaupungin ja Paderbornin arkkihiippakunnan kanssa. Piispainkokouksen puheenjohtaja, Kööpenhaminan piispa Czeslaw Kozon painotti puheenvuorossaan näitä hyviä suhteita sekä arkkihiippakuntaan että Paderbornin kaupunkiin ja kiitti erityisesti Bonifatiuswerkiä ja Saksan piispainkokouksen Diasporakommissariatia solidaarisesta tuestaan Pohjois-Euroopan kirkolle.

Viimeisenä päivänä jotkut piispoista vierailivat Möhler-istituutissa. Vierailun yhteydessä instituutin johtaja, professori Wolfgang Thönissen antoi hyvin mielenkiintoisen katsauksen instituutin toimintaan.

NBK / KATT

Piispojen paimenkirje luettavissa verkossa: katolinen.fi.

Sunnuntait ja juhlapyhät

Pyhä viikko

5.4. HERRAN KÄRSIMISEN PALMUSUNNUNTAI (II)
Ennen palmukulkuetta: Ev. Matt. 21:1-11.
1L Jes. 50:4-7
Ps. 22:8-9, 17-18a, 19-20, 23-24. – 2a
2L Fil. 2:6-11
Ev. Matt. 26:14 - 27:66 tai Ev. Matt. 27:11-54

9.4. torstai, kiirastorstai, iltamessu
1L 2. Moos. 12:1-8, 11-14
Ps. 116:12-13, 15+16bc, 17-18. – vrt. 1. Kor. 10:16
2L 1. Kor. 11:23-26
Ev. Joh. 13:1-15

10.4. pitkäperjantai, juhlallinen jumalanpalvelus HERRAN KÄRSIMISEN MUISTOKSI
1L Jes. 52:13-53:12
Ps. 31:2+6, 12-13, 15-16, 17+25. – Luuk. 23:46
2L Hepr. 4:14-16, 5:7-9
Ev. Joh. 18:1-19:42

11.4. PYHÄN PÄÄSIÄISYÖN VIGILIA
1L 1. Moos. 1:1-2:2 tai 1L 1. Moos. 1:1, 26-31a
Ps. 104:1-2a, 5-6, 10+12, 13-14, 24+35c. – vrt. 30
tai Ps. 33:4-5, 6-7, 12-13, 20+22. – 5b
2L 2L 1. Moos. 22:1-18 tai 2L 1. Moos. 22:1-2, 9a, 10-13, 15-18
Ps. 16:5+8, 9-10, 11. – 13L 2. Moos. 14:15-15:1
Ps. 2. Moos. 15:1-2, 3-4, 5-6, 17-18. – 1a
4L Jes. 54:5-14
Ps. 30:2+4, 5-6, 11-12a+13b. – 2a
5L Jes. 55:1-11
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. – 3
6L Bar. 3:9-15, 3:32-4:4
Ps. 19:8, 9, 10, 11. – Joh. 6:68c
7L Hes. 36:16-17a, 18-28
Ps. 42:3, 5bcd, 43:3, 4. – 42:2 tai Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. – 3 tai Ps. 51:12-13, 14-15, 18-19. – 12a
Epistola: Room. 6:3-11
Ps. 118:1-2, 16-17, 22-23
Ev. Matt. 28:1-10

12.4. PÄÄSIÄISSUNNUNTAI
1L Ap.t. 10:34a, 37-43
Ps. 118:1-2, 16-17, 22-23. – 24
2L Kol. 3:1-4 tai 2L 1. Kor. 5:6b-8
Ev. Joh. 20:1-9 tai Ev. Matt. 28:1-10
tai iltamessussa Ev. Luuk. 24:13-35

19.4. pääsiäisen 2. sunnuntai eli JUMALAN LAUPEUDEN SUNNUNTAI (II)
1L Ap.t. 2:42-47
Ps. 118:2-4, 13-15b, 22-24. – 1
2L 1. Piet. 1:3-9
Ev. Joh. 20:19-31

26.4. pääsiäisen 3. sunnuntai (III)
1L Ap.t. 2:14, 22-33
Ps. 16:1-2a+5, 7-8, 9-10, 11. – 11a
2L 1. Piet. 1:17-21
Ev. Luuk. 24:13-35

3.5. pääsiäisen 4. sunnuntai (IV)
1L Ap.t. 2:14a, 36-41
Ps. 23:1-3a, 3b-4, 5, 6. – 1
2L 1. Piet. 2:20b-25
Ev. Joh. 10:1-10

Rukouksen apostolaatti

Huhtikuun 2020 rukouksen apostolaatin palsta

Viime aikoina olemme kuulleet paljon Kiinasta. Nyt koko maailma elää hyvin poikkeuksellisessa tilanteessa ja meillä on paljon rukousaiheita. Paavi pyytää meitä rukoilemaan tässä kuussa myös katolisen kirkon puolesta Kiinassa. Varmasti muistatte, että Pyhä istuin ja Kiinan kansantasavalta solmivat 22.9.2018 historiallisen ”väliaikaisen” sopimuksen koskien piispojen nimittämistä; sopimusta edelsivät pitkät neuvottelut eikä sen tarkkaa sisältöä ole julkistettu.

Sopimuksen yhteydessä ilmoitettiin, että paavi Franciscus on vapauttanut ekskommunikaatiosta viimeiset seitsemän ilman paavin mandaattia vihittyä Kiinan ”virallisen” katolisen kirkon piispaa, ja he ovat nyt kirkon täydessä yhteydessä.

Uutinen sopimuksesta herätti sekä myönteisen toiveikasta palautetta että voimakasta kritiikkiä ottaen huomioon viimeaikaiset uskonnonvapauden loukkaukset Kiinassa ja maanalaisena toimineen katolisen kirkon kärsimykset. Paavi Franciscuksen ”Viesti Kiinan katolilaisille ja koko kirkolle” (26.9.2018) huomioi nämä jännitteet. ”Tämän prosessin kautta Pyhä istuin on toivonut ja jatkuvasti toivoo ainoastaan saavuttavansa kirkon varsinaiset hengelliset ja pastoraaliset päämäärät eli se haluaa tukea ja edistää evankeliumin julistamista ja palauttaa ja säilyttää Kiinan katolisen yhteisön täyden ja näkyvän ykseyden.”

On vaikea sanoa, kuinka paljon katolilaisia on Kiinassa. Määrä voi olla 6 – 10 miljoonaa eli 0,7 prosenttia väestöstä. Meille Euroopassa asuville se on paljon. Kiinassa se ei ole niin iso ryhmä. Rukoilkaamme erityisesti, että me kaikki koko maailmassa ymmärrämme hyvin, että Katolinen Kirkko Kiinassa on yksi. Me olemme erilaisia ja meillä on eri elämän tarinoita, mutta me kaikki kuulumme samaan pyhään Katoliseen kirkkoon. Katolinen Kirkko Kiinassa erityisesti on kirkko, joka kärsii vainoista; siksi sen tarvitsee olla yhteydessä Jeesuksen, Perustajansa kanssa.

Sheshanin Neitsyt Maria, rukoile puolestamme.

isä Stanisław Zawiłowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Huhtikuu – *Lähetystyö*
- Rukoilemme, että kaikki ne, joilla on jokin riippuvuus, saisivat apua ja tukea.

April – *Evangelisation*
- Vi ber att de som har fastnat i missbruk, får hjälp och stöd.

Toukokuu – *Yleinen*
- Rukoilemme, että diakonit, jotka palvelevat uskollisesti Sanaa ja köyhiä, tulisivat vahvistavaksi merkiksi koko kirkolle.

Maj – *Universell*
- Vi ber att diakoner som troget tjänar Ordet och de fattiga, blir ett stärkande tecken för hela Kyrkan.

Pyhä isä

Paavi Franciscus

Koko maailman rukous

Maaliskuun lopussa paavi Franciscus kutsui kaikkia kristittyjä yhteiseen rukoukseen: Herran ilmoittamisen juhlapyhänä 25.3. hän pyysi rukoilemaan Isä meidän -rukousta koronapandemian voittamiseksi. Samoin perjantaina 27.3. hän vietti poikkeuksellisen rukoushetken Pietarinkirkon aukiolla ja antoi sen yhteydessä erityisen Urbi et orbi -siunauksen.

Paavi Franciscuksen mietiskely erityisen Urbi et orbi -siunauksen yhteydessä perjantaina 27.3.2020

"Kun ilta oli tullut" (Mk 4,35). Juuri kuulemamme evankeliumin lukukappale alkaa näin. Viikkojen ajan on nyt ollut ilta. Synkkä pimeys on peittänyt alleen aukiomme, katumme ja kaupunkimme. Se on varjostanut elämämme täyttäen kaiken korvia huumaavalla hiljaisuudella ja ahdistavalla tyhjyydellä, joka ohi kulkiessaan pysäyttää kaiken: aistimme sen ilmassa, huomaamme sen ihmisten eleissä ja heidän katseensa paljastavat sen. Huomaamme olevamme peloissamme ja hukassa. Evankeliumin opetuslasten tavoin meidät on yllätetty valmistautumattomina hirmuisella ja odottamattomalla myrskyllä. Olemme huomanneet, että olemme samassa veneessä. Kaikki meistä ovat haavoittuvia ja hämmentyneitä, mutta samalla tärkeitä ja tarpeellisia. Kaikkia kutsutaan soutamaan yhdessä ja jokaista tarvitaan lohduttamaan toinen toistamme. Tässä veneessä… meistä on kaikki. Kuten nuo opetuslapset, jotka yhdellä äänellä hätääntyen sanoivat "me hukumme" (jae 37), niin mekin olemme ymmärtäneet, etteemme voi jatkaa eteenpäin vain ajattelemalla itseämme, vaan vain yhdessä toimimalla voimme selviytyä.

On helppo tunnistaa tässä kertomuksessa itsemme. Sen sijaan Jeesuksen asenne on vaikeampi ymmärtää. Hyvin luonnollisesti opetuslapset ovat hädissään ja epätoivon vallassa, mutta Jeesus pysyy paikoillaan veneen perällä siinä osassa, joka on uppoamassa ensimmäisenä. Ja mitä hän tekee? Myrskyn silmässä hän nukkuu äänekkäästi luottaen Isään. Tämä on ainoa kerta evankeliumissa, kun näemme Jeesuksen nukkumassa. Jeesuksen herättyä, tyynnytettyään tuulen ja veden, hän kääntyy opetuslasten puoleen ja kysyy toruvalla äänensävyllä: "Miksi te pelkäätte? Eikö teillä ole ollenkaan uskoa?" (jae 40).

Yrittäkäämme ymmärtää. Mistä koostuvat opetuslasten uskon puute ja sille vastakkainen Jeesuksen luottamus? Opetuslapset eivät olleet lakanneet uskomasta häneen – päinvastoin he huusivat Jeesusta avuksi. Mutta näemme miten he puhuttelivat häntä: "Opettaja, etkö sinä välitä, että me hukumme?". (jae38). Etkö sinä välitä: Opetuslapset uskovat, ettei Jeesus ole heistä kiinnostunut, ei kanna heistä huolta. Yksi satuttavimmista asioista itsellemme ja perheissämme on ääneen sanottu ja kuulemamme kysymys: "Etkö välitä minusta?". Se on lause, joka haavoittaa ja saa myrskyjä valloilleen sydämessämme. Se olisi järkyttänyt Jeesustakin. Nimittäin hän, enemmän kuin kukaan muu, välittää meistä. Todellakin, heti kun opetuslapset häntä pyysivät apuun, hän pelasti heidät peloistaan.

Myrsky tuo esiin haavoittuvuutemme paljastaen valheelliset ja pinnalliset varmuuteemme, joiden ympärille olemme rakentaneet päivittäiset aikataulumme, projektimme, toimintatapamme ja ensisijaiset tavoitteemme. Tämä osoittaa, että olemme antaneet itsemme tulla hengettömiksi ja ponnettomiksi asioissa, jotka todella ruokkivat, ylläpitävät sekä vahvistavat jokapäiväistä elämäämme ja yhteisöjämme. Myrsky paljastaa selvästi ennakkokäsityksemme ja unohduksemme asioista, jotka todella ravitsevat meidän ihmisten sielua. Kaikki ne nukuttamisyritykset, jotka perustuvat ajattelu- ja toimintamalleihin, joiden oletetaan "pelastavan" meidät, osoittautuvatkin nyt

Pyhä isä

"Miksi te pelkäätte? Eikö teillä ole uskoa?"

tehottomiksi yhdistämään meitä juuriimme ja ylläpitämään edeltämme menneiden muistoa. Me riistämme itseltämme vasta-aineen, jota tarvitsemme kohdatessamme vastoinkäymisiä.

Tässä rajuilmassa romahtaa se stereotyypeistä rakentamamme kulissi, jolla olemme oman egomme naamioineet. Kulissi, josta olemme olleet alituisesti huolissamme. Näin paljastuu jälleen kerran se (autuas) yhteenkuuluvuus, jota meiltä ei voi riistää: olemme yhtä sisarina ja veljinä.

"Miksi te pelkäätte? Eikö teillä ole uskoa?" Herra, sinun sanasi iskee meihin ja koskettaa meitä, meitä kaikkia. Tässä maailmassa, jota sinä rakastat enemmän kuin me, olemme edenneet hillitöntä vauhtia ja voimamme tunnossa olemme luulleet pystyvämme mihin tahansa. Ahneella voitontavoittelulla olemme antaneet itsemme ripustautua eri asioihin ja tulleet kiireen viettelemänä poistuneeksi luotasi. Me emme pysähtyneet moitteidesi edessä; emme ravistuneet hereille sodista, ympäri maailmaa vallitsevasta epäoikeudenmukaisuudesta, emmekä ole kuunnelleet köyhien tai haurastuvan planeettamme vaikerrusta. Jatkoimme elämäämme huolettomasti kuvitellen voivamme elää hyvinvoivasti maailmassa, joka on sairas. Nyt ollessamme keskellä myrskyä anelemme "Herää, Herra!".

"Miksi te pelkäätte? Eikö teillä ole uskoa?" Herra, sinä kutsut meitä, kutsut meitä uskomaan. Se ei ole niinkään kutsua uskomaan olemassaoloosi, vaan tulemista sinun luoksesi ja luottamaan sinuun. Tänä paaston aikana kaikuu kiireesti: "Kääntykää!" "Tulkaa takaisin minun luokseni koko sydämestänne!" (Joel: 2:12). Sinä kutsut meitä tarttumaan tähän kriisin aikaan valinnantekemisen aikana. Tämä ei ole sinun tuomiosi aika, vaan meidän tilintekomme hetki: on aika valita mikä merkitsee ja mikä joutaa mennä. On aika erotta se mikä on tarpeellista siitä mikä ei ole. On aika saada elämämme takaisin raiteilleen suhteessa sinuun ja lähimmäisiimme. Voimme katsoa moniin kumppaneihimme, jotka ovat yhteisellä matkalla, ja jotka ovat pelosta huolimatta reagoineet jopa antamalla henkensä. Tätä on Hengestä vuodatettu voima, joka muodostuu rohkeassa ja anteliaassa itsensä kieltämisessä. Juuri Hengessä eläminen voi lunastaa, arvostaa ja osoittaa miten elämämme ovat kietoutuneet yhteen. Elämäämme ylläpitävät tavalliset, usein unohdetut, ihmiset, jotka eivät näy sanomalehdissä tai otsikoissa eivätkä viimeisimpien muotinäytösten lavoilla. Ne, jotka epäilemättä käsikirjoittavat näinä päivinä ratkaisevasti tapahtumiamme ovat lääkäreitä, sairaanhoitajia, kauppatyöntekijöitä, siivoojia, hoivaajia, kuljettajia, lain- ja järjestyksen edustajia, vapaaehtoisia, pappeja, sääntökuntamiehiä – ja naisia ja niin lukemattomia muita, jotka ovat ymmärtäneet, että eivät voi pelastaa itse itseään. Näin suuren kärsimyksen edessä, jossa aito inhimillinen kehitys punnitaan, koemme Jeesuksen papillisen rukouksen "Että he yhtä olisivat" (Joh. 17:21). Niin monet päivittäin ovat kärsivällisiä ja luovat toivoa sekä kantavat huolta, etteivät kylvä paniikkia, vaan jaettua vastuullisuutta. Monet isät, äidit, isovanhemmat ja opettajat pienin arkipäivän elein osoittavat lapsillemme miten kohdata kriisi ja navigoida siinä sopeuttamalla rutiineja, nostamalla katse ylöspäin ja vaalimalla rukousta. Lukemattomat ihmiset rukoilevat, antavat uhrilahjansa ja esirukoilevat kaikkien ihmisten hyvän puolesta. Rukous ja hiljainen palvelu – ne ovat meidän voittoisat aseemme.

"Miksi te pelkäätte? Eikö teillä ole uskoa?" Usko alkaa siitä, kun ymmärrämme tarvitsevamme pelastusta. Emme ole itseriittoisia: itsessään voimme vain räpiköidä, sillä tarvitsemme Herraa kuten muinaiset merellä suunnistavat tarvitsivat tähtiä. Kutsukaamme Jeesus elämämme veneeseen. Ojentakaamme huolemme hänelle, jotta hän voi voittaa ne. Opetuslasten tavoin koemme, että hänen ollessaan matkassa, emme haaksirikkoudu. Sillä Jumalan voima on siinä, että hän kääntää kaiken meille tapahtuvan hyväksi, jopa pahat asiat. Hän tuo myrskyn keskelle tyyneyden, koska Jumalan kanssa elämä ei koskaan kuole.

Herra kutsuu meitä myrskymme keskellä ja kehottaa uudistamaan ja laittamaan käytäntöön vahvistusta, tukea sekä merkitystä antavan solidaarisuuden ja toivon näinä hetkinä, jolloin kaikki näyttää horjuvan. Herra herättelee uudistaakseen ja virvoittaakseen Pääsiäisuskomme. Meillä on ankkuri: hänen ristinsä kautta meidät on pelastettu. Meillä on ruori: hänen ristinsä kautta meidät on lunastettu. Meillä on toivo: hänen ristinsä kautta meidät on parannettu ja otettu hänen lunastavan rakkautensa syleilyyn, niin ettei kukaan voi meitä siitä erottaa. Yksinäisyyden keskellä kärsimme hellyyden puutteesta, emme voi tavata toisiamme ja koemme monista asioista luopumisen. Kuunnelkaamme tässä tilanteessa jälleen julistusta, joka pelastaa meidät: hän on ylösnoussut ja elää rinnallamme. Herra kutsuu ristiltä meitä löytämään uudelleen elämän, joka odottaa meitä, katsomaan heitä, jotka katsovat meitä sekä vahvistamaan, tunnistamaan ja vaalimaan sisällämme elävää armoa. Älkäämme tukahduttako lepattavaa liekkiä, joka ei koskaan sammu, vaan joka aina antaa mahdollisuuden sytyttää toivon uudelleen.

Hänen ristinsä syleily merkitsee rohkeuden löytämistä kohdata kaikki nykyhetken koettelemukset asettamalla syrjään hetkeksi halumme valtaan ja omistamiseen, jotta tekisimme tilaa luovuudelle, jonka vain Henki voi saada aikaan. Se tarkoittaa rohkeutta luoda tiloja, joissa kaikki voivat kokea olevansa kutsuttuja sekä sallia uusia huolenpidon, veljeyden ja solidaarisuuden muotoja. Hänen ristinsä kautta meidät on pelastettu syleilemään toivoa ja antaa sen vahvistaa ja ylläpitää kaikkia toimia ja paikkoja, jotka auttavat meitä suojelemaan itseämme ja toisiamme. Herran syleileminen saadaksemme toivoa – siinä on uskon voima, joka vapauttaa meidät pelosta ja antaa toivon.

"Miksi te pelkäätte? Eikö teillä ole uskoa?" Rakkaat veljet ja sisaret, tältä paikalta, joka todistaa Pietarin kallionlujasta uskosta, tahtoisin tänä iltana uskoa teidät kaikki Herran haltuun, Marian - Ihmisten terveyden ja myrskyisen Meren tähden – esirukouksen kautta. Täältä Roomaa ja koko maailmaa halaavalta pylväsrivistöltä laskeutukoon osaksenne Jumalan lohduttava siunaus. Herra, siunaa maailmaa - anna terveys ruumiillemme ja lohdutus sydämillemme. Sinä kehotat meitä olemaan pelkäämättä. Silti meidän uskomme on heikko ja me olemme peloissamme. Mutta sinä Herra et jätä meitä myrskyn armolle. Sano uudestaan: "Älkää pelätkö" (Matt. 28:5). Ja me puolestamme yhdessä Pietarin kanssa: "heitämme yllesi kaikki huolemme, sillä sinä pidät meistä huolen" (ks. 1. Piet. 5:7).

Franciscus

Epävirallinen suomennos: isä Gabriel Salmela OP
Kuvakaappaus Vatikaanin uutispalvelun lähetyksestä.

Hiippakunnan asiainhoitajan viesti

Stiftsadministrators hälsning

21.3.2020

Letter of the Diocesan Administrator

Rakkaat veljet ja sisaret!

Kirjoitan teille Helsingin hiippakunnan asiainhoitajana tänä hyvin vaikeana aikana, mutta myös kristittynä teidän kanssanne. Uskon, että jokainen meistä on joutunut koville näinä päivinä, eivätkä vaikeudet valitettavasti lähiaikoina näytä hellittävän.

Uskomme on opettanut meille, että juuri näissä hetkissä, joita elämän aikana on monta, ja jopa kovempia, Kristus ja Jumalan sana ovat varmoja turvapaikkoja, joista voimme ammentaa voimaa ja valoa löytääksemme jälleen rauhan ja varmuuden myrskyn keskellä.

Monesti evankeliumeissa puhutaan myrskystä, yöstä, ahdistuksesta. Sana ”ahdistus” hepreaksi muistuttaa sanaa ”Egypti”. Eli aina kun Raamatussa sanotaan, että Herra on vapauttanut Israelin kansan Egyptistä, heprealainen kuulee samalla, että Jumala on vapauttanut kansansa ahdistuksesta, loppujen lopuksi kuolemasta.

Juuri tämä on meidän uskomme perusta: Herramme, Jumalamme, on voimakkaampi, hän on suurempi kuin farao, kuin pelko, kuin jopa kuolema. Hän voi ja tahtoo vapauttaa meidät.

Markuksen evankeliumissa on tunnettu kohta, jossa opetuslapset lähtevät vastarannalle illan tultua. ”Äkkiä nousi kova myrskytuuli ja aallot löivät veneeseen, niin että se oli täyttymäisillään. Mutta Jeesus vain nukkui veneen perässä nojaten päänaluseen” (Mark. 4:37-38). Joskus voi tuntua juuri tältä, että Herra nukkuu keskellä myrskyä. Tätäkin aikaa voimme verrata myrskyyn. Mitä voimme tehdä? ”Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: ’Opettaja, etkö näe, me hukumme!’”. On herätettävä Kristus. Mutta miten? Rukouksella.

Rakkaat veljet ja sisaret, paastonaikamme alkaa nyt. Rukous on voimakas, kun se syntyy uskossa. Kristus lohduttaa meitä sanoen: ”Mitä tahansa te uskossa rukoillen pyydätte, sen te saatte” (Matt. 21:22). Suurin vaara kirkolle on menettää usko. Tämä aika on otollinen aika, jolloin voimme vahvistaa uskoamme rohkaisemalla toinen toisiamme. Olemme kutsutut pysymään ykseydessä. Nyt on hetki, jolloin voimme kirkkona julistaa maailmalle, että Jumala on se kallio, joka ei ikinä horju eikä petä. Voimme yhtyä psalmistan sanoihin: ”Minä rakastan sinua, Herra, sinä olet minun voimani. Sinä päästit minut turvaan, sinä olet vuorilinnani. Jumalani, sinuun minä turvaudun, sinä olet kallio, olet kilpeni, sinulta saan avun ja suojan” (Ps. 18:2-3).

Tämä on aika, jolloin olemme kutsutut kääntymään olennaiseen meidän elämässämme. Se, mikä todella on pysyvää elämässämme, on rakkaus, Jumalan rakkaus. Haluan kovasti rohkaista teitä kaikkia, veljet ja sisaret. Älkää pelätkö! Herra on kanssamme juuri nyt, erityisesti nyt!

Minulle tuottaa eniten kärsimystä se, ettemme toistaiseksi voi kokoontua rakkaissa seurakunnissamme ja viettää yhdessä eukaristiaa. Mutta olen varma, että monet paimenet yrittävät tavoittaa teidät kaikki niillä monilla välineillä, joita tänään on käytettävissä. Kutsun kaikkia, erityisesti perheitä, löytämään aikaa yhteiselle rukoukselle varsinkin sunnuntaina Jumalan sanan äärellä. Nyt on otollinen aika löytää jälleen ruusukkorukous. Marian armon ja lempeyden kautta voimme ammentaa voimaa kohdataksemme sen, mikä meitä odottaa tulevaisuudessa.

Evankeliumin kohdan lopussa Kristus herää. ”Silloin hän nousi, nuhteli tuulta ja käski merta: ’Vaikene, ole hiljaa!’ Tuuli asettui, ja tuli aivan tyven” (Mark. 4:39). Herra on läsnä meidänkin kanssamme ja voi tehdä suurimman ihmeen, rauhoittaa sydämemme. Hänen antamansa rauha on voimakkaampi kuin kärsimys, kuin toivottomuus tai pelko. Eläkäämme, veljet ja sisaret, tämä ainutlaatuinen paastonaika varmoina siitä, että Herra on ylösnoussut ja rakastaa meitä kaikkia. Emme ole yksin! Hän on kanssamme!

Rukoilen teidän kaikkien puolesta, ja aivan erityisesti sairaiden puolesta!
Muistakaa myös minua rukouksissanne,

isä Marco Pasinato

Kära bröder och systrar,

Jag skriver till er som Helsingfors stifts administrator i den här väldigt svåra tiden, men också som medkristen. Jag tror att var och en av oss har fått kämpa med den rådande situationen de senaste dagarna och dessvärre verkar det inte lätta inom kort.

Vår tro har lärt oss att det är i de här stunderna – och de är många under ett människoliv och en del av dem är svårare än så här – som Kristus och Guds ord är trygga hamnar för oss. Ur dem kan vi hämta styrka och ljus och de tär i dem vi åter kan finna lugn och säkerhet i stormen.

I evangelierna är det ofta tal om storm, natt och ångest. Det hebreiska ordet för ”ångest” påminner om ordet ”Egypten”. Så alltid när det i Bibeln står att Herren har befriat Israels folk från Egypten sägs det på hebreiska också att Gud har befriat sitt folk från ångest, vilket i slutändan också betyder från döden.

Det är precis det som är grunden i vår tro: Vår Herre och Gud är starkare, han är större än farao, än all rädsla och till och med större än döden. Han kan och vill befria oss.

I Markusevangeliet finns ett känt ställe där lärjungarna ger sig av över sjön i kvällningen. ”Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan” (Mark 4:37-38). Ibland kan det kännas just så, som att Herren sover mitt i stormen. Vi kan likna den tid vi nu lever i med en storm. Vad kan vi göra? Lärjungarna ”väckte honom och sade: ’Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?’” Vi måste alltså väcka Kristus. Men hur gör vi det? Jo, med bön.

Kära bröder och systrar, det här är vår fastetid. Bönen är kraftfull när den föds i tro. Kristus tröstar oss och säger: ”Allt vad ni ber om i era böner skall ni få, om ni tror” (Matt. 21:22). Den största faran för kyrkan är att mista tron. Den här tiden är en fruktbar tid då vi kan stärka vår tro genom att uppmuntra varandra. Vi är kallade att vara ett. I den här stunden kan vi som kyrka förkunna för världen att Gud är den klippa som aldrig rasar och aldrig sviker. Vi kan som psalmen säga: ”Jag har dig kär, Herre, min styrka, Herre, min klippa, min borg och min räddare, min Gud, berget som är min tillflykt, min sköld och mitt starka värn, min fristad” (Ps 18:2-3).

Det här är en tid då vi är kallade att vända oss till det som är väsentligt i vårt liv. Det som är beständigt i vårt liv är kärleken, Guds kärlek. Jag vill uppmuntra er alla, mina bröder och systrar. Var inte rädda! Herren är med oss just nu, i synnerhet nu!

Det som smärtar mig allra mest är att vi tillsvidare inte kan samlas i våra kära församlingar och fira eukaristin tillsammans. Men jag är säker att era herdar försöker nå er alla med de många medel som idag finns att använda. Jag inbjuder alla, i synnerhet familjer, att finna tid för gemensam bön, i synnerhet under söndagen, så att ni samlas kring Guds ord. Nu är en tid att återfinna rosenkransbönen. Genom Jungfru Marias omsorg och värme kan vi finna kraft att möta det som finns i vår framtid.

I slutet av evangelietexten om stormen vaknar Kristus. Ha ”hutade åt vinden och sade till sjön: ’Tig! Håll tyst!’ Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt” (Mark. 4:39). Herren är närvarande även med oss och han kan göra det största undret, ge oss frid i våra hjärtan. Den frid som han ger är starkare än lidandet, än hopplöshet eller rädsla. Låt oss, bröder och systrar, leva den här unika fastetiden säkra över att Herren är uppstånden och älskar oss alla. Vi är inte ensamma! Han är med oss!

Jag ber för er alla och alldeles speciellt för dem som är sjuka!
Kom också ihåg mig i era böner,

fader Marco Pasinato

Dear brothers and sisters!

I’m writing to you now in this difficult time not only as the Diocesan Administrator of the Diocese of Helsinki, but also as a Christian living through this with you. I believe that each of us has struggled during these days, and unfortunately, it looks like the difficulties are not going to ease up in the near future.

Our faith has taught us that it is precisely during these moments, which over the course of a lifetime can be numerous and even more difficult, that Christ and the Word of God offer us secure places of refuge, giving us strength and light to find peace and certainty in the midst of the storm.

The words storm, night and anguish often appear in the Gospels. The word anguish in Hebrew is similar to the word “Egypt.” Therefore, always when the the Bible says that the Lord has liberated the people of Israel from Egypt, the speaker of Hebrew also hears that God has freed his people from anguish, and ultimately, from death.

This is the very foundation of our faith: Our Lord, our God, is greater, more powerful than a pharaoh, even more powerful than death. He can and wants to liberate us.

A well-known passage in the Gospel of Mark depicts the disciples crossing a lake at nightfall. “A violent squall came up and waves were breaking over the boat, so that is was already filling up. Jesus was in the stern, asleep on a cushion” (Mark 4:37-38). Sometimes it seems the Lord is asleep while the storm is raging. This crisis is indeed comparable to a storm. What can we do? “They woke him and said to him, ‘Teacher, do you not care that we are perishing?’”(Mark 4:39). We must wake Christ up. But how? With prayer.

Dear brothers and sisters, our Lenten journey has now truly begun. Prayer is powerful when it is born in faith. Christ comforts us with these words: “Whatever you ask for in prayer with faith, you will receive (Matt. 21:22). The greatest danger to our Church is a loss of faith. This is a good time for us to strengthen our faith by encouraging others. We are called to remain united. Now is the moment for us to declare to the world that God is the rock that will never falter or fail. We can join the Psalmist and say these words, “I love you, Lord, my strength. Lord, my rock, my fortress, my deliverer, My God, my rock of refuge, my shield, my saving horn, my stronghold!” (Psalms 18:2-3).

Now we are called to focus on the most fundamental things in our lives. What is truly constant in our lives is love, God’s love. Brothers and sisters, I urge you all to take courage. Fear not! The Lord is with us right now, especially now.

What pains me the most is that for the time being we cannot meet in our beloved churches and celebrate the Eucharist together. But I am sure that many shepherds are seeking to reach you all through the many means available in this present day. I invite you all, especially families, to find time for praying together, especially on Sunday with the word of God. Now is the time to rediscover the Rosary. The mercy and gentleness of Mary can give us the strength to face whatever the future brings.

At the end of that passage in the Gospel, Christ wakes up. “He woke up, rebuked the wind, and said to the sea, ‘Quiet! Be still!’ The wind ceased and there was great calm” (Mark 4:39). The Lord is here with us and can perform the greatest miracle of all: calming our hearts. The peace he gives is stronger than suffering, hopelessness, or fear. Let us continue along this unique Lenten journey with the certainty that the Lord is risen and loves us all. We are not alone! He is with us!

I’m praying for all of you, especially for those of you who are sick!
Please, remember also me in your prayers,

Father Marco Pasinato

Rukous

Rukous koronan voittamiseksi

Paavi Franciscuksen aloitteesta myös Helsingin hiippakunnassa rukoiltiin Isä meidän -rukous keskiviikkona 25.3.2020. Pyhän Henrikin katedraalissa hiippakunnan asiainhoitaja isä Marco Pasinato rukoili Herran rukouksen lisäksi vielä Euroopan katolisten piispainkokousten neuvoston laatiman rukouksen ja uudisti koronapandemian takia myös hiippakunnan ja koko Suomen pyhittämisen Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle. Pyhittämisrukous oli pääsosiltaan sama, jota piispa Józef Wróbel SCJ ja sittemmin piispa Teemu Sippo SCJ käyttivät ensin vuonna 2005 ja sitten vuonna 2015.

KATT

Euroopan katolisten piispainkokousten neuvoston laatima rukous:

Kaikkivaltias ja armollinen Isä Jumala,
maailman Luoja,
rakkaudesta meitä kohtaan sinä lähetit
Poikasi maailmaan
sielujen ja ruumiiden lääkäriksi.

Katso lastesi puoleen, kun he tänä
vaikeana ja hämmentävänä aikana
eri puolilla Eurooppaa ja koko maailmaa
kääntyvät sinun puoleesi etsiessään
voimaa, pelastusta ja helpotusta.

Vapauta meidät sairaudesta ja pelosta,
hoida sairaitamme, lohduta heidän
omaisiaan,
anna viisautta niille, jotka meitä
hallitsevat,
voimista ja palkitse lääkäreitä, hoitajia ja
vapaaehtoisia
ja anna kuolleille iankaikkinen elämä.
Älä hylkää meitä tämän koettelemuksen
hetkellä
vaan päästä meidät kaikesta pahasta.

Tätä me pyydämme sinulta,
joka yhdessä Pojan ja Pyhän Hengen
kanssa elät ja hallitset
iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Pyhä Maria, terveyden ja toivon äiti,
rukoile puolestamme.

Helsingin hiippakunnan ja Suomen pyhittäminen Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle koronapandemian aikana 25.3.2020

Herra Jeesus Kristus, sinä olet läsnä meidän keskellämme kaikkein pyhimmässä sakramentissa. Kärsiessäsi ristillä sinä annoit oman äitisi Neitsyt Marian meille äidiksemme. Samalla uskoit meidät Marian lapsiksi.

Tänään tahdomme itse tietoisesti ja vapaaehtoisesti vahvistaa kuuluvamme hänelle: tahdomme ottaa sinun äitisi äidiksemme ja uskoa itsemme ja koko Suomen hänen haltuunsa – äitimme haltuun.

Tahdomme tehdä tämän palvoaksemme sinua yhdessä Isän ja Pyhän Hengen kanssa ja rukoilemme, että ottaisit tämän ylistyksemme vastaan. Rukoilemme sinua myös, että vielä kerran osoittaisit meidät äidillesi ja kantaisit meidät hänen eteensä hänen lapsinaan.

Herra Jeesus Kristus, uskomme sinun tahtosi olevan, että kunnioitamme äitiäsi, koska hän on perisynnittä siinnyt Jumalan äiti, puhdas ja uskossaan horjumaton. Hän kärsii sinun kanssasi ja kantaa huolta koko pyhästä kirkosta. Uskomme hänen myös sinun tahdostasi toimivan sinun armojesi välittäjättärenä.

Rukous

Helsingin hiippakunnan ja Suomen pyhittäminen
Neitsyt Marian tahrattomalle sydämelle 2020

Tämän armon elävöittäminä käännymme hänen tahrattoman sydämensä puoleen vihkiytyäksemme hänelle. Teemme tämän liittäen itsemme hengellisesti siihen vihkiytymiseen, jonka teki koko kirkon nimissä ensin paavi Pius XII 31.10.1942 ja myöhemmin paavi Johannes Paavali II ensin Fatimassa toukokuun 13. päivänä vuonna 1982, myöhemmin Vatikaanissa maaliskuun 25. päivänä vuonna 1984, ja vielä kerran Fatimassa toukokuun 13. päivänä vuonna 1991.

Tahraton Neitsyt Maria, pyhä Jumalansynnyttäjä, Kristuksen äiti, jumalallisen armon äiti, kirkon äiti, taivaan portti, syntisten turva, murheellisten lohduttaja, kristittyjen auttaja, apostolien kuningatar, tunnustajien kuningatar, rauhan kuningatar – ja sairaiden parannus –, sinun tahrattoman sydämesi valtavan ja hellän rakkauden haltuun me uskomme hiippakuntamme, sen emerituspiispat, asiainhoitajan, kaikki papit, diakonit, seminaristit, sääntökuntalaiset, avioliitot ja perheet, kaikki uskovat.

Uskomme tahrattoman sydämesi haltuun myös koko Suomen, sen valtaapitävät ja kaikki sen asukkaat. Sinun haltuusi uskomme kristityt veljemme. Sinun haltuusi uskomme muiden uskontojen tunnustajat ja uskoa vailla olevat.

– Sinun haltuusi uskomme tänä poikkeusaikana ennen kaikkea kaikki koronaviruksen sairastuttamat, heidän hoitajansa ja omaisensa. Sinun haltuusi, äiti, uskomme myös ne, jotka näinä viikkoina joutuvat venymään äärimmilleen työtehtävissään ja kodeissaan, samoin kuin ne, jotka ovat vaarassa joutua taloudelliseen ahdinkoon koronapandemian seurauksena.

Pyhin äiti, sinun tahrattoman sydämesi haltuun annamme sydämemme ja mielemme. Sinun eteesi kannamme uskonelämämme ja pelastuksemme. Sinun eteesi kannamme uskomme, toivomme ja rakkautemme. Sinulle uskomme sen, miten täytämme Jumalan ja kirkon käskyt. Sinun haltuusi annamme uskollisuutemme kirkolle ja pyhälle isälle. Pyhin äiti, rukoilemme sinua, ota vastaan antaumuksemme ja osoita meille äidillistä rakkauttasi ja huolenpitoasi.

Sinun tahrattomaan sydämeesi me kannamme nöyrästi pyyntömme: hallitkoon sinun Poikasi valtakunta Suomenmaan asukkaiden sydämiä. Puhjetkoon maassamme kukkaan usko kolmiyhteiseen Jumalaan. Voittakoon evankeliumi ihmisten sydämissä. Eläköötkaikki ihmiset Jumalan lasten arvon mukaisesti. Pysyköötpapit ja sääntökuntalaiset uskollisina pyhälle kutsumukselleen: olkoot he innokkaita evankeliumin ja kirkon opetuksen todistajia. Pysyköötkutsumukselleen uskollisina myös aviopuolisot ja perheiden jäsenet. Tehköötkaikki maassamme yhteiskunnallisissa ja poliittisissa tehtävissä toimivat työnsä totuuden ja oikeudenmukaisuuden hengessä.

Äiti, sinun tahrattomaan sydämeesi me kannamme rukouksemme: puhdista Poikasi luokse johtava tiemme kaikesta pahasta ja synnistä. Murskatkoon sinun kantapääsi pimeyden ruhtinaan pään ja menettäköön hän voimansa johtaa ihmisten sydämiä harhaan. Varjele äidinrakkaudellasi kaikkia maamme asukkaita paholaisen kiusauksilta, synniltä, valheessa elämiseltä ja iankaikkiselta tuomiolta. Ano meille Pojaltasi laupeutta.

Herra, armahda. Kristus, armahda.
Herra, armahda.

Bönen på svenska i fides.katolinen.fi.
Prayer in English in fides.katolinen.fi.

Hartausohjelmat

Suomenkieliset lähetykset

YLE RADIO 1

Illtahartaudet klo 18.50 ja 23.00

Radiojumalanpalvelukset
to 9.4.2020 klo 18: kiirastorstain iltamessu Pyhän Henrikin katedraalista Helsingistä (suora)
su 16.8.2020 klo 11: pyhä messu

Svenskspråkiga sändningar

YLE VEGA

Andrum kl. 6.54 och 9.10
måndag 17.8.2020 Sara Torvalds
onsdag 9.9.2020 Marko Pitkäniemi

Aftonandakt kl. 19.15
tisdag 21.4.2020 f. Anders Hamberg
onsdag 29.4.2020 f. Anders Hamberg
tisdag 21.4.2020 f. Anders Hamberg
onsdag 29.4.2020 f. Anders Hamberg
måndag 16.11.2020 Anna-Katarina Schatzl (Stockholm)
tisdag 1.12.2020 pater Pascal-René Lung OP (Stockholm)

JOSEPH RATZINGER
Liturgian henki
Johdatus liturgiaan
Kirja auttaa ymmärtämään uskoa ja toteuttamaan oikein sen keskeisiä ilmenemismuotoja liturgiassa.
KATT, 225 sivua, hinta 25,–
katolinenkirjakauppa.net

Artikkeleita

Uskon harjoittamisesta etänä

USKONELÄMÄ

Koronavirus on pienen pieni mutta sen vaikutukset ovat suuret. Miten virus vaikuttaa tavallisen katolilaisen elämään? Yritän seuraavassa antaa joitakin yleisluonteisia vastauksia.

Pitääkö minun käydä kirkossa? Ei pidä, koska viranomaiset ovat ohjeistaneet kaikkia ihmisiä Suomessa pysymään mahdollisuuksien mukaan kotonaan ja välttämään sosiaalisia kontakteja.

Saanko minä käydä kirkossa? Saat, mutta epidemia-aikana sinulla ei ole velvollisuutta osallistua sunnuntaimessuun. Vaikka kirkon ovet pidetäänkin auki ja seurakunnissa papit viettävät messuja, pitäisi muistaa, että kaikkien pitäisi välttää lähikontakteja toisten ihmisten kanssa silloin, kun ne eivät ole välttämättömiä. On myös otettava huomioon viranomaisten määräykset.

Pidetäänkö seurakunnissa muita kokouksia ja tapahtumia, joista on jo ilmoitettu? Ei pidetä. Turha mennä paikalle, kaikki on peruttu.

Voinko minä saada pyhän kommuunion? Voit, tosin siitä täytyy sopia papin kanssa erikseen, koska messuihin ei välttämättä pääse osallistumaan. Kommuunion voi tietenkin saada myös messun ulkopuolella.

Miten voin ripittäytyä? Ripittäytyminen on tietenkin mahdollista, jopa suositeltavaa, kunhan sekä pappi että ripittäytyjä noudattaa yleisesti annettuja hygieniaohjeita ja omaa tervettä järkeään. Ota vain rohkeasti yhteyttä rippi-isääsi tai johonkin seurakuntaan.

Käyvätkö papit yhä sairaiden ja kuolevien luona? Kyllä käyvät, mahdollisuuksien mukaan. Olennaista on, että vierailu on mahdollista järjestää niin, että se on sekä papille että uskovalle turvallista.

Onko tänä aikana kasteita, häitä tai hautajaisia? Näistä asioista on hyvä keskustella oman kirkkoherran kanssa.

Miten sitten voin harjoittaa uskoani? Tapoja on yhtä paljon kuin ihmisiä. Seuraa messua internetin striimeistä ja tee henkinen kommuunio. Lue Raamatun lukukappaleita. Rukoile säännöllisesti hetkipalvelusta (laudes ja vesper), ristintien hartautta, Neitsyt Marian ruusukkoa tai muita rukouksia. Ole hyvä lähimmäinen. Anna aikaa perheellesi, olkaa yhdessä, ulkoilkaa ja rukoilkaa yhdessä.

Täytyykö minun tukea kirkkoa taloudellisesti nyt, vaikken voikaan käydä siellä? Juuri nyt on tärkeää muistaa, että seurakunnat jäävät tyystin ilman kolehtituloja, kun julkisia messuja ei ole. Kulut pysyvät silti ennallaan. Pidä siis huolta säännöllisestä jäsenmaksusta tai lahjoita rahaa. Sitä todella tarvitaan.

Milloin voidaan palata normaaliin elämään? Kukaan ei tiedä. Ei kuitenkaan ole kenenkään etu, että poikkeusjärjestelyjä ylläpidettäisiin pidempään kuin on aivan välttämätöntä. Kristillisen elämän kannalta olisi tietysti valtavan helpottavaa, jos voisimme päästä kirkkoon jo pääsiäisenä, mutta nyt kun niin ei taida olla, niin edes sitten helluntaina!

Mikä on tärkeintä? Tärkeintä on pitää huolta omasta ja lähimmäisten terveydestä viranomaisten ohjeita seuraten ja samalla pitää huolta siitä, ettei tämä aika, jolloin kirkossa käyminen on hyvin vaikeaa, taannuttaisi rakkauttamme Jumalaan ja janoamme hänen sakramenttejaan kohtaan. Tulee vielä päivä, jolloin pääsemme taas yhdessä osallistumaan pyhään messuun omassa seurakunnassamme. Sitä odotellessa kannattaa kuunnella apostoli Paavalia: ”Valvokaa, pysykää uskossanne lujina” (1. Kor. 16:13).

Marko Tervaportti

Katso myös: https://katolinen.fi/covid-19/

Artikkeleita

Täydellinen ane mahdollinen koronapandemian takia

Apostolinen katumusoikeusistuin on ilmoittanut myöntävänsä paavilta saamillaan valtuuksilla aneita koronapandemian takia:

Täydellinen ane myönnetään niille uskoville, jotka kärsivät koronaviruksesta ja ovat terveysviranomaisten määräämässä karanteenissa sairaalassa tai kotonaan, mikäli he irrottautuen kaikesta synnistä liittyvät median välityksellä hengellisesti pyhän messun viettoon, ruusukon rukoilemiseen, ristintien hartauden hartaaseen rukoilemiseen tai johonkin muuhun hartauteen, tai mikäli he vähintäänkin lausuvat uskontunnustuksen, Herran rukouksen ja hartaan mariaanisen rukouksen sekä uhraavat tämän koettelemuksen Jumalaan uskoen, lähimmäisiä rakastaen ja tahtoen täyttää mahdollisimman pian [täydellisen aneen saamisen] tavanomaiset ehdot (sakramentaalinen rippi, eukaristinen kommuunio, pyhän isän tarkoitusten puolesta rukoileminen).

Samoin ehdoin saavat täydellisen aneen lahjan myös terveydenhoitoalan työntekijät, perheenjäsenet ja kaikki ne, jotka Laupiaan Samarialaisen esimerkkiä seuraten pitävät huolta koronaviruksen sairastuttamista jumalallisen Lunastajan sanojen mukaan: ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta” (Joh. 15:13).

Tämä apostolinen katumusoikeusistuin myöntää täydellisen aneen samoin ehdoin mieluusti tämän maailmanlaajuisen epidemian takia myös niille uskoville, jotka vierailevat pyhän sakramentin luona, osallistuvat eukaristian palvontaan, lukevat Raamattua vähintään puoli tuntia, rukoilevat ruusukkoa, rukoilevat hartaasti ristintien hartauden tai Jumalan laupeuden ruusukon ja pyytävät kaikkivaltiaalta Jumalalta tämän epidemian loppumista, helpotusta sen raskauttamille ja iankaikkista pelastusta niille, jotka Herra on kutsunut luokseen.

Kirkko rukoilee niiden puolesta, jotka eivät voi ottaa vastaan sairasten voitelun sakramenttia ja matkaevästä, ja omistaa jokaisen heistä Jumalan laupeudelle pyhäin yhteyden avulla myöntäen samalla täydellisen aneen kuoleman hetkellä, kunhan he ovat asianmukaisesti järjestyneitä (duly disposed) ja ovat elämänsä aikana rukoilleet joitakin rukouksia (tässä tapauksessa kirkko hyvittää kolme yleistä edellytystä). Tämän aneen saamisessa on suositeltavaa käyttää krusifiksia tai ristiä (vrt. Enchiridion indulgentiarum, 12).

Auttakoon autuas Neitsyt Maria, Jumalan ja kirkon äiti, sairasten parantuminen ja kristittyjen apu, meidän puoltajamme, kärsivää ihmiskuntaa, suojelkoon hän meitä tämän pandemian pahuudelta ja hankkikoon hän meille kaiken sen hyvän, mitä tarvitaan pelastustamme ja pyhittymistämme varten.

KATT / vatican.va

Mikä ihmeen ane?

”Ane on syyllisyyden puolesta jo poispyyhittyjen syntien ajallisesta rangaistuksesta Jumalan edessä saatu vapautus, jonka oikein asennoitunut kristitty saa määrätyillä ehdoilla kirkon avulla, joka lunastuksen palvelijattarena on valtuutettu hoitamaan ja jakamaan Kristuksen ja pyhien hyvitystöiden aarretta.”

(KKK 1471)

Artikkeleita

KÄÄNTYMINEN TAKAISIN LUONNON LUOJAN PUOLEEN

Tämän kulkutaudin aikana hallitus antaa rajoittavia määräyksiä samaan aikaan, kun media laskee sairastuneiden määrää sekä tiedottaa jatkuvasti uusimmasta tilanteesta. Terveysviranomaiset valmistautuvat pahimpaan ja tekevät parhaansa tartunnan saaneiden hoitamiseksi. On vaikea viettää tuntiakaan ilman, että kuulee jotakin koronasta. Kaikki tämä on oikein ja hyvää, mutta ihmisinä me olemme ruumiin ja sielun yhdistelmä, ei pelkkä ruumis. Maallisten toimien lisäksi meidän on kohotettava katseemme myös yliluonnolliseen, Jumalaan. Kristittyinä ja Jumalan luomina tämä on ensisijaista.

Vaikka on hyvä tehdä kaikki maallisesti mahdollinen tartuntojen ehkäisemiseksi ja sairaiden parantumiseksi, elämme lopulta maailmassa joka on Jumalan käsissä. Herramme sanan mukaan *"Varpusia saa kolikolla kaksi, mutta yksikään niistä ei putoa maahan, ellei teidän Isänne sitä salli. Teidän jokainen hiuskarvannekin on laskettu. Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset"* (Matt. 10). Kaikki on luotu Hänen kauttaan ja Häntä varten. Meidän maamme, kuten muut länsimaat ja suurin osaa maailmaa, on kääntynyt pois Jumalasta ja unohtanut tämän todellisuuden. Se on vakava virhe.

On erikoista, mutta ehkä suorastaan jotenkin sopivaa, että tämä kulkutauti iskee juuri nyt, sillä paastonaika on tarkoitettu katumukseen sekä takaisin Jumalan puoleen kääntymiseen. Vaikka tämä kulkutauti ei ole Jumalan syntiselle maailmalle langettama rangaistus, se on kuitenkin seuraus syntiinlankeemuksesta. Tällöin Aatamin kanssa vahingoittui koko luomakunta, minkä seurauksena ihminen ei enää hallitse sitä. Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen jälkeen Jumala on sanonut: "Minä suojelen teidät näiltä tapahtumilta jos te rukoilette minua ja olette uskollisia minulle". Ongelma meidän päivinämme ei ole se, että yritämme voittaa tämän taudin ja ratkaista muut ongelmat maallisin keinoin, sillä se on toki luonnollista ja oikein. Sen sijaan on väärin, että me – yhteiskuntana – sanomme Jumalalle: "Anna meidän olla. Me hoidamme tämän itse". Ja mitä Jumala tekee? Herramme antaa meidän olla: "Ette halua minua? Haluatte pärjätä yksin? Olkoon". Tämä kääntyminen pois Jumalasta on tilanteessa pahinta. Vaikka epidemia ei ole Jumalan lähettämä rangaistus synneistä,

Artikkeleita

vaan ainoastaan Hänen sallimansa seuraus niistä, siinä näkyy silti kutsu kääntyä takaisin Jumalan puoleen.

Jumala ei halua syntisen kuolemaa, vaan että tämä kääntyy ja saa elää. Tämä kääntymys ja katumuksen teko omien ja meidän ympärillämme olevien synneistä on olennaista. Kuten koko Euroopassa, meidänkin maassamme huonot lait ovat lisääntyneet samalla kun Jumalan laki ja luonnonlait on sysätty sivuun. Siksi ei olisi ihme, vaikka Jumala ottaisi pois suojeluksensa. Ensisijaista tämän kulkutaudin kohtaamisessa on meille oltava, kuten muiden luonto-onnettomuuksienkin kohdalla, kääntyminen takaisin luonnon Luojan puoleen.

Korona ei ole historian ensimmäinen kulkutauti, eikä se tule olemaan viimeinen. Kirkolla on vuosisatojen aikana ollut tapana kääntyä Jumalan puoleen, erityisesti messu-uhria viettämällä, ja pyytää varjelusta pahasta. Yksi messukirjamme vanhimmista votiivimessuista (joka löytyy mm. *Missale Aboensiksesta*) onkin sen vuoksi *Missa pro vitanda Mortalitate,* kulkutautia vastaan. Siinä kirkko rukoilee kaikkien meidän suilla Jumalalta varjelusta sairauksista jotka uhkaavat ja vaivaavat meitä. Jos olemme saaneet tartunnan, rukoilemme, että selviytyisimme, ja jos meidän on aika kohdata kuolemaa, että olisimme valmiit siihen. Kirkon liturgiassa anotaan, että eläisimme uskoamme avoimesti ja selvästi, ettemme vaikeuksissa luopuisi toivosta ja luottamuksesta Jumalaan, vaan täynnä niitä tekisimme mitä voimme sairaiden ja lähimmäistemme auttamiseksi. Järkevä huolenpito omasta ja toisten terveydestä on tärkeää, mutta se ja uutisten seuraaminen ei saa johdattaa meitä pelon valtaan, menettämään toivomme ja luottamuksemme. Ensimmäisen vaistomme on aina oltava yliluonnollinen, kääntyminen Jumalan puoleen Häneen luottaen. Tämä kääntyminen ei tarkoita vain muutamaa symbolista rukousta tai kulkuetta, vaan syvää, todellista katumuksentekoa ja rukousta. Näin toimimalla voimme olla se, minkä vuoksi meidän kaupunkimme ja maamme varjellaan pahimmalta, niin kuin Jumala lupasi Abrahamille säästää pahimmalta Sodoman ja Gomorran, jos niissä asuisi edes kymmenen vanhurskasta.

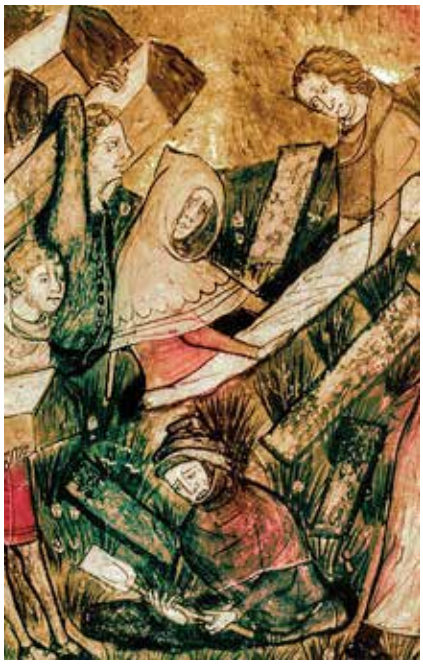

Kääntyminen Jumalan puoleen etsien Häntä ennen mitään muuta ei tarkoita, että kieltäisi hallituksen tai tieteen roolit kulkutautien ehkäisemisessä ja hoitamisessa. Uskolla on kuitenkin oltava tärkeä osa ratkaisun löytämisessä. Jumala on kanssamme ja elämme Hänen maailmassaan, joten luottakaamme ennen kaikkea Häneen.

Kirkon historiassa on aiemminkin ollut kulkutauteja. Sen tärkein huoli on nyt, kuten aina, turvata jäsentensä hengellinen ja ruumiillinen terveys. Vaikka jotkut toimenpiteet ja rajoitukset voivatkin näyttää liiallisilta,samanlaisia ratkaisuja on kuitenkin tehty aiemminkin. Jotkut vertaavat -etenkin sosiaalisessa mediassa- nykyisiä päätöksiä pyhän Carlo Borromeon toimintaan ruton aikana Milanossa vuonna 1576, ja kritisoivat julkisten messujen peruuttamista. Tällöin unohdetaan, että pyhä Borromeokin peruutti kulkutaudin aikana julkiset messut. Sen sijaan hän meni itse ulos jakamaan ehtoollista, kuulemaan rippejä, antamaan sairaiden voiteluja, sekä kastamaan. Vastaavalla tavalla toimi Marseillen piispa ruton aikana 1700-luvulla, jolloin pidettiin jopa kirkon ovet suljettuina pyhän viikon aikana ja piispa siirsi kaikki pääsiäiseen liittyvät velvollisuudet taivaaseenastumisen juhlaan. Vastaavalla tavalla sunnuntaivelvollisuus on jo tauolla meidänkin hiippakunnassamme ja julkiset messut ovat poikkeus. Paaston vaatimuksistakin voidaan joustaa mahdollisen tartunnan saavan vastustuskyvyn vahvistamiseksi. Vaikka me emme tavoittele ruumiillista terveyttä hengellisen terveyden kustannuksella, molemmat ovat tärkeitä. Kuten edelläkävijänsä, papit ovat täälläkin valmita vierailemaan kodeissa ja sairaaloissa, jakamaan sakramentit ja rukoilemaan uskovien kanssa, kunhan voidaan tervettä järkeä käyttäen varmistaa tilanteen turvallisuus kaikille osapuolille. Kulkutaudin aikana tähän kaikkeen kuitenkin sisältyy harkittu riski. Yhdessä voimme vähentää tartuntariskiä mahdollisimman paljon noudattamalla ohjeita eristyksestä sekä käsi- ja muusta hygieniasta. Näin voimme varmistaa, että hengellistä terveyttä varten tarvittavat sakramentit ovat saatavilla, vaikka nykyinen tilanne jatkuisi kauemmin.

Lopuksi huomautus: Yksi erikoisuus tässä sairaudessa näyttäisi olevan, että se ei yleensä vaikuta lapsiin, varsinkaan vakavasti. Tässäkin voimme ehkä nähdä merkin. Jeesus sanoo: “Totisesti: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.” Käännytkäämme ja tulkaamme yhä enemmin taivaallisen Isämme lapsiksi, jotta voisimme välttää sen, mikä on tautia pahempaa: että emme menettäisi pääsyä taivasten valtakuntaan, johon pääsemisen tulee olla meidän elämämme tärkein tavoite.

isä Anders Hamberg

Lähteitä:
An Historical Account of the Plague at Marseilles by Jean-Baptise Bertrand
Biography of St. Charles Borromeo by Giussano

Hänen rakkautensa oli Ristiinnaulittu – Äiti Teklan muistolle

Birgittalaissisarten, oikeammin Kaikkeinpyhimmän Vapahtajan sääntökunnan yleisabbedissana lähes neljäkymmentä vuotta palvellut äiti Tekla Famiglietti O.SS.S. menehtyi Roomassa paaston alussa, 3. maaliskuuta 2020. Hän kuului aikamme kuuluisimpiin ja myös arvostetuimpiin naisiin koko kirkossa. Lukemattomat suomalaisetkin tunsivat hänet. Äiti Tekla oli henkilönä lähestulkoon käsite. Hänet tunnettiin hengellisenä, aina valoisana ja huumorintajuisena naisena. Hänen lannistumatonta työtään niin kirkon kuin kristittyjen ykseyden hyväksi pidettiin suuressa arvossa yli kirkkokuntien rajojen.

Tekla Famiglietti syntyi 23.12.1936 Sturnossa, lähellä Avellinoa, hieman Napolista kaakkoon. Hänen lapsuuttaan hallitsi sotaaika ja sen kärsimys; hänen isänsä joutui sotavankeuteen ja hänen veljensä haavoittui sodassa vakavasti. Hän muisti koko ikänsä tuon ajan tapahtumat. Jo varhaisessa iässä Angiolina – tämä oli hänen kastenimensä – tunsi vahvana sydämessään, että Jumala kutsui häntä luostarielämään ja nimenomaan birgittalaissisareksi.

Rooman Piazza Farnesella sijaitsevaan Pyhän Birgitan taloon saapuessaan hän oli vasta 15-vuotias. Siihen aikaan tämä oli mahdollista. Hänet otti vastaan ruotsalaissyntyinen Maria Elisabeth Hesselblad, sääntökunnan uusi perustaja ja tuleva pyhimys, josta tuli hänen elämänsä ehkä keskeisin henkilö.

Tulevaan äiti Teklaan vetosi se, että nimenomaan tässä sääntökunnassa kontemplaatio eli mietiskelevä rukous ja apostolinen toiminta olivat, kuten hän itse sanoi, ”oikeassa suhteessa toisiinsa”. Hän ei koskaan epäillyt omaa kutsumustaan, vaan päin vastoin kiitti siitä Jumalaa joka päivä.

Nuoren sisar Maria Teklan osana oli saada olla äiti Maria Elisabethin rinnalla viimeiset vuodet aina tämän poismenoon asti vuonna 1957. Äiti Tekla muisteli usein kiitollisuudella tätä aikaa, jolloin pyhimyksen sairasvuoteen ääressä hän oppi tältä kuin suoraan sääntökunnan luonteen, sen ”oman armolahjan ja kutsumuksen salaisuuden”.

Sisarena Tekla palveli sittemmin muun muassa Luganossa, Sveitsissä, missä birgittalaissisarilla on kaunis vierastalo hieman kaupungin ulkopuolella. Tämän luostarin ylisisaren tehtävästä birgittalaissisarten yleiskapituli valitsi hänet vuonna 1979 koko sääntökunnan yleisabbedissaksi.

Alku uudessa vastuutehtävässä ei ollut äiti Teklalle helppo, sillä vain kaksi vuotta myöhemmin hän sairastui vakavasti ja omien sanojensa mukaan oli ”vain askeleen päässä kuolemasta, mikä oli kokemus Kristuksesta”.

Äiti Teklan palvelutehtävää yleisabbedissana tuli leimaamaan, ehkä myös tämän kokemuksen kautta, rukouksesta nouseva syvä hengellisyys. Hän on lausunut: ”Yrittäkäämme tehdä kaikkemme, jotta Jumalan ylistäminen on se veri, joka virtaa suonissamme… Kristus on ristiinnaulittu. Ei ole mahdollista olla sisar pitämättä Kristusta

In memoriam

kaikkenaan, ottamatta omakseen hänen lähetystyötään, jatkamatta hänen pelastustyötään ihmiskunnan keskellä. Ja kaiken tämän me voimme tehdä enemmän sen kautta, mitä me olemme, kuin sen kautta, mitä me teemme."

Nämä sanat kuin peilaavat koko sääntökunnan tunnustuslausetta, joka kuuluu: Rakkauteni on ristiinnaulittu. Erityisen tärkeä hetki jokaisena päivänä oli hänelle pyhän messun lisäksi eukaristisen Kristuksen palvominen sovituksena maailman synneistä.

Yleisabbedissa Tekla Famigliettin kausi tuli olemaan merkittävä myös koko sääntökunnan kasvun kannalta. Varsinkin 1980-1990-luvuilla uusia luostareita perustettiin lähes vuosittain niin Indonesiaan, Filippiineille ja Meksikoon kuin Jerusalemiin, Bremeniin ja Trondheimiin. Kuudentoista hänen perustamansa uuden luostarin joukossa olivat Turun ja Tallinnan luostarit, jotka aloittivat toimintansa vuosina 1987 ja 1991. Näistä jälkimmäinen sijaitsee nykyisin Piritassa, keskiaikaisen birgittalaisluostarin raunioiden vierellä.

Äiti Tekla painotti usein, että hän piti tärkeänä perustaa luostareita myös sinne, mistä kutsumuksia ei välttämättä tulisi paljon. Hän luotti Jumalaan ja siihen, että tällä tavalla uhrautuen sääntökunta palvelisi kirkkoa Pyhässä Hengessä. On lähes uskomatonta, että hän sai jopa Kuuban silloisen johtajan Fidel Castron sallimaan sen, että sisaret pystyivät asettumaan Havannaan.

Äiti Tekla osasi muutenkin vakuuttaa ihmiset, niin piispat, valtionpäämiehet kuin satunnaiset vierailijat omalla karismaattisuudellaan, jossa oli samalla jotakin äidillistä ja jämerää. Hänelle jokainen hänen "tyttäristään", kuten hän kutsui sisaria, oli tärkeä ja rakas, heistä jokaisen tehtävä yhtä arvokas.

Pyhän Maria Elisabethin lisäksi äiti Tekla Famigliettin elämään vaikutti merkittävästi vielä toinen pyhimys, paavi Johannes Paavali II, jonka kanssa hän ystävystyi. Pyhän Birgitan lailla hän tunsi syvää kunnioitusta ja rakkautta paavia kohtaan apostoli Pietarin seuraajana. Hän oli kerran sanonut paaville hieman leikillisesti: "Pyhä isä, olkaa kuin matto, jotta muut voivat kävellä pehmeämmällä maalla".

Näiden kahden, keskenään erilaisen pyhimyksen tavoin äiti Tekla otti sydämen asiakseen kaikkien kristittyjen ykseyden; rukouksen ja työn sen puolesta.

Kaikkeinpyhimmän Vapahtajan sääntökunnassa vietettiin pyhän Birgitan pyhäksi julistamisen 600-vuotisjuhlaa lokakuussa 1991, jolloin pyhä Johannes Paavali II vieraili Pyhän Birgitan talossa ja vietti pyhän messun Piazza Farnesella. Samassa yhteydessä Pietarinkirkossa vietettiin ensimmäistä kertaa ekumeeninen vesper.

Vuonna 1999 pyhä Birgitta, Euroopan uusi kanssasuojelija, sai patsaan Pietarinkirkon ulkoseinään, kun Ruotsin kuningaspari yhdessä äiti Teklan kanssa paljasti sen. Vuonna 2000 "uusi Birgitta", äiti Maria Elisabeth julistettiin autuaaksi ja vuonna 2016 viimein pyhäksi. Vuonna 2002 taas pyhän Birgitan syntymän 700-vuotisjuhlaa vietettiin ekumeenisella vesperillä Pietarinkirkossa.

Kaikki nämä tapahtumat olivat luonteeltaan olennaisesti ekumeenisia, ja kaikkien niiden takana oli aina yhtä tarmokas ja aikaansaava äiti Tekla.

On merkittävää, että äiti Tekla perusti Farfan historiallisen benediktiiniluostarin yhteyteen birgittalaissisarten ekumeenisen keskuksen, jonka pyhä Johannes Paavali II itse kävi vihkimässä vuonna 1993. Keskus on sittemmin järjestänyt opintopäiviä kristittyjen ykseyden edistämiseksi.

Ekumeenisesti on niin ikään huomionarvoista, että Pyhän Birgitan kirkon alakerrassa on luterilainen kappeli, jossa on vuosikymmenet pidetty Ruotsin kirkon jumalanpalveluksia.

Äiti Tekla osallistui joka vuosi tunnollisesti suomalaisten ekumeeniseen vierailuun Roomassa pyhän Henrikin juhlana. Senkin yhteydessä hänen laajasta kielitaidostaan ja anteliaasta vieraanvaraisuudestaan oli suurta apua.

Hän ei lannistunut koskaan, vaan luotti toivossa siihen, että kaikki oli lopulta kaikkivaltiaan ja laupiaan Jumalan käsissä. Hän kohtasi tietenkin myös vastoinkäymisiä. Vuonna 2002 joukko ulkomaalaissyntyisiä sisaria lähti omille teilleen. Voin hyvin kuvitella hänelle olleen pettymys, ettei Italiasta tullut vuosikymmeniin uusia sisaria. Kaikki kutsumukset eivät lopulta kestäneet. Silti hän ei koskaan valittanut näistä asioista.

Yleisabbedissana äiti Tekla vieraili hiippakunnassamme lukuisia kertoja ja tapasi aina myös birgittalaissisarten ystäviä ja tukijoita, pitäen yhteyttä niin ikään muihin kirkkokuntiin.

Tasavallan presidentti myönsi hänelle vuonna 2006 Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1. luokan komentajamerkin hänen ansioistaan aivan erityisesti luterilais-katolisten suhteiden hyväksi.

Vuonna 2016 äiti Tekla luopui alkavan sairauden takia yleisabbedissan tehtävästä. Hänen seuraajakseen valittiin nykyinen yleisabbedissa, äiti Fabia Kattakayam.

Monista saavutuksista huolimatta kaikista vakuuttavinta äiti Teklassa oli kuitenkin se, että hän oli koko sielultaan ja sydämeltään sisar, Jeesuksen Kristuksen morsian.

Hän oli koko lailla esimerkillinen kristitty. En koskaan kuullut hänen puhuvan muista pahaa. Päinvastoin hän tuki ja kannusti myös pappiskokelaita ja nuoria pappeja, joihin itsekin lukeuduin. Rooman Pyhän Birgitan talossa hän halusi tervehtiä jokaista etenkin sunnuntailounaalla ja kiinnostua kaikista talon vieraista.

Hän otti asiakseen muistaa köyhiä ja hädänalaisia, tehden sen evankeliumin sanalle uskollisesti hiljaisuudessa ja näkymättömästi.

Kardinaali Leonardo Sandri, kardinaalikollegion varadekaani, vietti äiti Tekla Famigliettin hautajaismessun Rooman Pyhän Laurentiuksen basilikassa 6. maaliskuuta, lähellä edesmenneelle yleisabbedissalle niin tärkeää Piazza Farnesea.

Äiti Tekla kertoi minulle kerran olevansa iloinen siitä, että ihmiset ihmettelivät hänen sääntökunta-asuaan ja kyselivät siitä kadulla tai lukemattomilla matkoilla luostareihin eri puolilla maailmaa: "Silloin saan kiitollisen ylpeänä kertoa, että kuulun morsiamena Kristukselle".

Hän on lausunut: "Tahdoin ja tahdon aina seurata Kristusta, jonka loputtoman rakkauden olen aina nähnyt loistavan omassa elämässäni".

Tässä uskossa hän eli ja varmasti myös kuoli, aidosti nöyränä sisarena. Olen varma siitä, että hänen rukouksissaan pysyivät loppuun asti niin hänelle itselleen loputtoman rakas sääntökunta kuin muut hengelliset kutsumukset, oma paikalliskirkkomme ja kaikkien kristittyjen ykseys. Oli suuri ilo saada tuntea hänet.

Uskossa pyydämme, että Jumala antaisi hänelle ikuisen levon, ja että iäinen valkeus loistaisi hänelle. Silti sydämeni sanoo jo nyt, että meillä on Jumalan luona rakas ystävä ja uusi, uskollinen esirukoilija.

Mons. Tuomo T. Vimpari

Saarna

Jumalan ystävä

Päivän evankeliumissa (Joh. 11:1-45) Lasaruksesta mainitaan jotain hyvin mielenkiintoista: ”Herra, rakas ystäväsi on sairaana”. Ehkä mielenkiintoista ei ole niinkään se, että Lasarus oli sairas, vaan se, että hän oli Herran rakas ystävä. Oikeastaan hän on autuas sen vuoksi, vaikka onkin sairas.

Ystävyyteen kuitenkin tarvitaan kaksi.

Nyt olemme tietysti kuulleet, että Jumala rakastaa meitä – mutta olemmeko oikeastaan ajatelleet, mitä tarkoittaa, että me rakastaisimme Jumalaa? Koska jos Jumala rakastaa meitä, meidän pitäisi varmaan myös rakastaa Jumalaa – jos siis tahdomme olla hänen ystäviään. Mutta onko se mahdollista? Ja mitä tarkoittaa Jumalan rakastaminen?

Koetan ensin vastata tähän: mitä on Jumalan rakastaminen. Sitten koetan sanoa, mitä välttää, jos aiomme rakastaa Jumalaa, ja mitä vastaavasti tehdä.

Nyt, rakkaudella voidaan tarkoittaa kahdenlaista asiaa. Toisin sanoen, on olemassa kahdenlaista rakkautta.

Ensimmäinen rakkaus sanoo: ”Tahdon tuon asian itselleni”. Sanomme esimerkiksi, että rakastan jotain ruokaa tai vaikka vapaa-aikaa, ja tarkoitamme, että tahdomme sitä itsellemme. Nautimme siis siitä, ja tahdomme sen. Voidaan sanoa, että se on rakkautta, joka keskittyy itseen. Se ei ole vielä erityisen jaloa.

Mutta puhumme rakkaudesta myös toisella tapaa: kun äiti rakastaa lapsiaan ja miestään tai mies rakastaa vaimoaan ja perhettään, tarkoitamme, että he tahtovat jotain hyvää jollekulle toiselle.

Kun ensimmäinen rakkaus keskittyy itseen, toinen rakkaus keskittyy toiseen.

Ensimmäinen on enemmän tai vähemmän itsekästä – toinen rakkaus on enemmän tai vähemmän epäitsekästä. Näiden rakkauksien ei tietenkään tarvitse sulkea toisiaan pois – antaessaan itsensä löytää todellisen onnen. Mutta jos ihmisellä on vain ensimmäisen tyyppistä rakkautta, emme kutsu häntä ”rakastavaksi” vaan itsekkääksi.

No, millä tavalla Jumala sitten rakastaa meitä? Ehkä muistamme Jumalaa käsittelevästä katekeesista, että Jumala itsessään ei tarvitse mitään. Hän on täydellisen onnellinen itsessään. Kun Jumala luo maailman, hän ei luo sitä, koska hän tarvitsisi jotain.

Samoin kun hän luo ihmisen, hän ei luo, koska oli esimerkiksi yksinäinen – hän on itsessään täydellisen autuas Pyhänä Kolminaisuutena, kolmen persoonan yhteytenä.

Sen sijaan Jumala luo, jotta ihminen pääsisi osalliseksi Jumalan autuudesta. Jumalan rakkaus on siinä mielessä epäitsekästä.

Tietysti löydämme Raamatusta ilmaisuja, joissa Jumala ikäänkuin intohimoisesti rakastaa meitä: hän ”mustasukkaisesti halajaa henkeä”, jonka on meille antanut. Ja vastaavasti, varmasti meidänkin rakkaudessamme Jumalaan on tämä puoli: ”minun sieluni janoaa sinua, elävää Jumalaa”, kuten psalmi sanoo. Tai kuten pyhä Augustinus sanoo: ”Sieluni on levoton, kunnes se lepää sinussa”.

Mutta aina emme koe näin. Onko meillä silloin rakkautta Jumalaan? No, emme voi aina valita tunteitamme, mutta voimme aina valita tekomme. Jumala loi ja rakastaa meitä epäitsekkäällä rakkaudella. Meidän tulee rakastaa Jumalaa ystävyyden rakkaudella, epäitsekkäällä rakkaudella: tahtoen Jumalalle kaikkea sitä kunniaa ja sitä hyvää, joka hänelle kuuluu; hän on täydellisen hyvä ja rakastettava; rakastaa Jumalaa hänen itsensä takia; sekä ponnistella, sikäli kun se riippuu meistä, että Jumala saa sen. Näin rakastamme Jumalaa.

Ehkä kysyt, mistä voi löytää motivaation tähän? Uskosta; uskon kautta. Uskon kautta me olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden meitä kohtaan.

Jotta asia ei jäisi teoreettiseksi, seuraavaksi jotain konkreettista, kuten alussa lupasin: mitä välttää.

Se mitä meidän tulee välttää, on tietenkin synti. Syntihän on vastoin Jumalan rakastamista.

Puhuimme kahdesta rakkaudesta, ja on helppo nähdä, että itseen keskittyvä rakkaus johtaa helposti itsekkyyteen.

Nyt kaikki synti on rakkautta vastaan ja myös se erityinen synti, josta seuraavaksi puhun. Mainitsen sen, koska se usein naamioituu ”rakkauden” nimen alle. Se ei ole välttämättä pahin synti, eikä varmasti ainoa, mutta kuitenkin, se saa paljon pahaa aikaan. Se synti on pääpahe nimeltä himo, tai siveettömyys. Se saa monia ilmenemismuotoja – ehkä niitä on turha luetella.

Siveettömyydessä toisessa ihmisessä ei haluta nähdä lähimmäistä. Se on siten itsekkyyttä. Se orjuuttaa ihmisen ja tekee hänet kovasydämiseksi. Kaikki synti sulkee ihmistä omaan kuoreensa, mutta erityisellä tavalla niin tekee siveettömyys. Näin se tekee ihmisestä yksinäisen. Tuo yksinäisyys alkaa tässä elämässä ja voi kerran jatkua ikuisesti… ellei tehdä parannusta.

Moni kokee näinä aikoina yksinäisyyttä ulkoisten olosuhteiden vuoksi. Vaikka se on itsessään ikävää – ikäänkuin vastoin luontoamme sosiaalisina olentoina – voimme rukoilla, että tämä poikkeuksellinen myös siunauksellista aikaa, parannuksen tekemisen aikaa; hengellisen heräämisen aikaa. Että löytäisimme jälleen paitsi lähimmäisen arvon, myös ja ennenkaikkea, Jumalan.

Jos vielä jatkamme hetken tämän asian parissa, mitä välttää: päivän evankeliumissa Jeesus seisoo Lasaruksen haudan ovella ja lausuu: ”Ottakaa kivi pois”. Voimme tulkita, että tuo kivi on synti. Jumala on valmis ottamaan pois kivisydämemme ja antamaan meille elävän sydämen.

Hän seisoo hautamme edessä ja pyytää, että avaamme oven. ”Herra, hän haisee jo”, hänelle vastataan. Ja se on totta, meidän syntimme saavat meidät haisemaan. Mutta Jeesus ei kavahda sitä.

Hän seisoo hautamme ovella ja huutaa: ”Lasarus, tule ulos!”

Hän sanoo ikäänkuin: Minun rakas ystäväni, sinä, joka olet vaipunut synnin tähden kuolemaan – tule takaisin elämään! Tule ulos syntisi pimeydestä, tule valoon! Minä, Jeesus, kutsun sinua. Tule ulos haudastasi. Minä olen ylösnousemus ja elämä. Tule takaisin elämään!

Joskus me tarvitsemme radikaalia parannuksen tekemistä, jotta voisimme jälleen rakastaa Jumalaa.

Se oli siis asia, jota tulee välttää: synti.

Lopuksi se asia, mitä tulisi tehdä.

Jos tahdomme rakastaa Jumalaa, hengellisessä elämässäkään meidän ei niinkään tarvitse miettiä sitä, ”mitä minä tästä saan” – tuottaako rukous jännittäviä tunteita tai suuria hengellisiä kokemuksia – ne voivat olla hyviä, mutta huomaatko – niissä painopiste on itsessä, minussa. Pikemmin meidän tulisi miettiä, miten voin antaa Jumalalle kunniaa.

Otan esimerkin: pyhä messu. Tällä hetkellä emme yleensä voi osallistua messuun fyysisesti, mutta voimme osallistua siihen henkisesti. Varmasti moni kokee saavansa pyhästä messusta siunausta ja ravintoa hengelliselle elämällemmeen. Ehkä se jopa on muodostunut meidän hengellisen elämämme keskukseksi, ja hyvä niin. Mutta pohjimmiltaan, emme mene sunnuntaina messuun vain ”saamaan itsellemme jotain” – vaan antamaan Jumalalle kunniaa!

Tämä on hyvin vapauttavaa. Menemme sinne sinun tähtesi, Jumala! Pyhä messu on Jumalan itsensä antama lahja ihmiselle. Hän itse sanoi: ”Tehkää tämä minun muistokseni”. Hän ikäänkuin sanoi: ”Palvokaa minua tällä tavalla”.

Ei Jumala sinänsä tarvitse meidän palvontaamme – mutta me tarvitsemme sitä, että palvomme Jumalaa. Kuten pyhässä messussa lausumme: sinä et tarvitse meidän ylistystämme, mutta sinun omaa lahjaasi on, että me saamme kiittää sinua.

Tai me alamme usein rukoilla, kun meillä on jokin tarve: pyydämme Jumalalta jotain. On tietysti hyvä ja oikein puhua Jumalalle meidän tarpeistamme: ”pyydän sinulta tuota ja tätä”. On myös hyvä puhua Jumalalle ihan tavallisista asioista: ”minulle kuuluu nyt tällaista, elämässäni on tällaista”

Mutta huomaatko, painopiste on edelleen minussa – sen pitäisi olla sinussa.

Rukouksessa meidän tulisi muistaa myös kiittää Jumalaa: ”Kiitos tästä ja tuosta”. ”Ole ylistetty, kiitetty, rakastettu ja palvottu, Herra, meidän Jumalamme”. Aamen.

isä Tuomas Nyyssölä

På svenska

Corona-pandemin – en möjlighet för kyrkan

Corona-19 krisen berör oss alla. Vi är isolerade från omvärlden och måste lära oss att leva med oss själva. För många av oss är det kanske första gången som vi står inför den reella existentiella verkligheten. Viruset lyfter på ett konkret sätt fram vårt personliga förhållande till liv och död. Döden har kommit in i vars och ens vardagsrum. Den omfattar oss alla på ett helt annat sätt än endast för några få veckor sedan. Vardagens distraktioner och rutiner är helt förändrade. Vi måste helt enkelt finna oss själva igen. Vi står inför många frågor. Vem är jag? Vilka är mina värderingar? Vad är viktigt för mig? Vilka är mina verkliga vänner och vilka är endast bekanta? Vem kan jag lita på?

Många av oss kanske blir desperata och olyckliga. Andra finner en ny mening i och med livet. Många har antagligen läst nobelpristagaren Camus' verk Pesten. I boken behandlar Camus livet i en isolerad stad i Nord-Afrika då staden besöks av pesten. Han beskriver hur olika människor förhöll sig till den. Fried (2019) beskrev pesten och andra epidemier ingående i sitt verk The Middle Ages. Epidemier lyfter fram människans goda, men också dåliga sidor. Boccaccio på 1300-talet beskrev dessa ingående i sitt verk Decamerone.

I medeltidens regelbundet återkommande pester dog mellan en tredjedel till hälften av Europas befolkning. Pesterna var dock regionala och inte globala som spanska sjukan i början på 1900-talet. I sjukdomen dog globalt mellan 50–100 miljoner människor. Pesternas och pandemiernas sociala och ekonomiska konsekvenser var och är alltid betydande. Stora områden kunde helt avfolkas, hela byar försvann. Detta ledde till en betydande omfördelning av ekonomiska resurser och landområden.

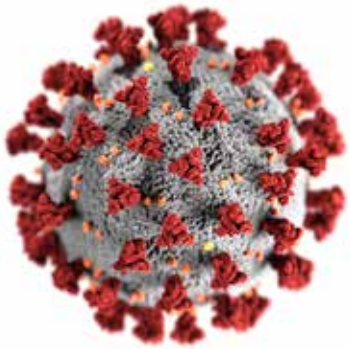

Den pågående corona-epidemin är till sin natur annorlunda än tidigare pandemier. Den är global och dess inverkan är främst ekonomisk och social. Procenten av människor som dör av den beräknas vara i värsta fall under fem procent, antagligen kring tre, av allvarligt sjuka. Däremot påverkar pandemin på ett betydande sätt de globala och de regionala ekonomierna. Orsakerna har att göra med tre aspekter nämligen den globala finansiella ekonomin eller börsvärdena, de globala och regionala värdekedjorna "supply and value chains" och slutligen att ekonomiernas tillväxt styrs av privatkonsumtionen och neo-liberalismens värderingar. När dessa tre grundläggande faktorer råkar i obalans leder det till ekonomisk nedgång, betydande arbetslöshet, självmord, kriminalitet, konkurser och därmed följande "försvinnande" av företag och annan ekonomisk verksamhet. Redan några veckors störningar i ekonomierna påverkar oss alla. När vi, kanske inom ett till två år kommer ut ur corona-pandemikrisen, kommer världen att se annorlunda ut. Man kan hoppas att också våra grundläggande värden och värderingar har förändrats. Kanske många av oss då fått svar på sina existentiella frågor.

Här har kyrkan, våra kyrkliga ledare, i synnerhet våra kyrkoherdar, ett betydande ansvar. Det är de som måste ge hopp åt de missmodiga, stöda de svaga och inte minst fortsätta att dela ut sakramenten och upprätthålla ett aktivt böneliv. De borde ta exempel av den helige Franciscus och Vincent de Paul. Församlingarna är mångkulturella och har en diversifierad åldersskala. Unga behöver stöd i sitt familjeliv, inom äktenskapet och då de upplever arbetslöshet. Äldre som kanske ensamma sitter i karantän i sina hem, borde få stöd och uppmuntran. De som ligger eller kommer att ligga på sjukhus borde få tröst och kanske de sista sakramenten. Det finns massor av arbete.

Man kan kommunicera via sociala media och telefonsamtal. Man behöver inte besöka alla, men alla borde känna att man dvs den katolska kyrkan bryr sig om dem. Böner och läsande av rosenkransen är viktiga, men de kan i nöden och ensamheten kanske kännas för mekaniska och eskapistiska. Man behöver direkt kontakt med ens religiösa ledare och ansvarspersoner.

Kyrkan och församlingarna kunde sätta upp diskussionsgrupper och bönegrupper på sociala media som var och en kunde delta i. Dessa kunde givetvis vara på olika språk kanske främst på finska, engelska, men också på andra. Studium Catholicum kunde kanske ordna på sociala media tillfällen var man läste ur en relevant religiös skrift eller ur bibeln som man sedan diskuterade och kommenterade. Det finns massor av olika sätt hur man kunde ordna en daglig kontakt med vårt lands mångkulturella katoliker. Regelbundna vigilier och andra traditionella bönestunder på sociala medier kunde införas. Möjligheterna är många, det är bara fråga om att sätta igång.

Corona-pandemin kommer att ta slut. Får se i vilket skick vårt lands katolska kyrka kommer ut ur den. Vi har en möjlighet som inte borde förbigås.

Jan-Peter Paul

På svenska

HALLELUJA – ÄRA VARE GUD

Den kristna kyrkan och judendomen upprepar i många sammanhang ordet halleluja eller ära vare Gud. Inom den katolska liturgin har begreppet en upphöjd status i och med att ordet upprepas i samband och inför läsandet av det Heliga Evangeliet. Själva begreppet har dock en bredare mening och omfattar också tacksägelse till Gud och glädje.

Ordet härstammar från Gamla testamentet och består egentligen av två begrepp. Det ena är begreppet ära som här tolkas som ett kollektivt begrepp och omfattar många människor eller alla närvarande. Det andra begreppet är ordet för Gud eller egentligen orden "ära Gud". Den kristna kyrkan omfattade tidigt det gemensamma begreppet halleluja, som från början av kyrkans historia var en del av den kristna traditionen både i väst och öst. Enligt vissa källor sjungs ordet halleluja enligt ett traditionellt afrikanskt rytmiskt mönster som omfattar upprepning av ordet. Halleluja borde alltid sjungas av en kör i och med att begreppet är kollektivt och omfattar hela gemenskapen och dess bön till Gud. Detta sätt att be framhäver och förstärker begreppets religiösa betydelse och ordets kollektiva och gemensamma karaktär. Alla närvarande ärar Gud, ingen är bortglömd eller saknas. Alla kristna bildar ju sist och slutligen kyrkan.

Ordet halleluja sålunda hör till alla. Begreppet finns inte endast i den västerländska och österländska, ortodoxa traditionen, utan också i betydande grad i bibeln hos judendomen som framgår i Gamla Testamentet. Olika källor lyfter fram psalm 150 "Guds lov" som ett av de bästa exemplet på en "halleluja-psalm":

Halleluja!
Loven Gud i hans helgedom,
Loven honom i hans makts fäste.
Loven honom för hans väldiga gärningar,
Loven honom efter hans stora härlighet.
Loven honom med basunklang,
Loven honom med psaltare och harpa,
Loven honom med puka och dans,
Loven honom med strängspel och pipa,
Loven honom med ljudande cymbaler,
Loven honom med klingande cymbaler.
Allt vad anda har love Herren.
Halleluja!

VÄSTERLÄNDSK TRADITION

I den katolska västerländska traditionen sammankopplas begreppet halleluja med bönen "Gloria in exelcis Deo". Halleluja hör nära till Påsken och firande av denna kristna höjdpunkt. Man vill sjunga ära till Gud för gåvan av hans frälsning av hela mänskligheten. Halleluja hör också nära till gospelsånger och till negerslavarnas frihetssträvanden i Förenta Staterna. Man vill sjunga Guds glädje och om sin egen frihet på samma sätt som judarna sjöng när de blev fria från Egyptens ok.

Enligt den västerländska traditionen sjungs halleluja inte under fastetiden före påsken. Fastetiden är inte en tid av glädje utan en tid av försakelse, självrannsakan och om insikt av att Gud gav sin enfödde son Jesus Kristus för vår frälsning från arvssynden och vår delaktighet i hans kommande uppståndelse.

ÖSTERLÄNDSKA TRADITIONEN

I allmänhet inleds och slutar en psalm eller text med ordet halleluja. I den österländska traditionen har man lyft fram begreppets centrala roll i mässfirandet. I den katolska bysantinska traditionen sjungs halleluja i flera sammanhang som en integrerad del av den heliga liturgin. Man sjunger även halleluja under fastetiden

På svenska

för man kan alltid tacka Gud och ära honom. Han behöver ingen bestämmelse eller ritual för en speciell period när man inte kan göra det. Man talar om halleluja-dagar.

Jag minns när jag som hörande till den katolska bysantinska traditionen i Finland deltog i dess liturgi i Ekumeniska Centret i Kvarnträsk under påsktiden. Centrats ledare, ärkediakonen fader Robert de Caluwé hänvisade ofta till halleluja-begreppets religösa betydelse och till betydelsen av hallelujapsalmerna i bönelivet. Han lyfte inte fram klagopsalmerna eller de psalmerna var man ber eller sjunger när man är i nöd, klagar på Gud eller är utan förtröstan. I stället tog han alltid upp halleluja-psalmerna var man ärar och tackar Gud. Temata för olika halleluja-psalmer är många. Författarna lyfter fram bl.a. Israels otrohet och Herrens trohet men också hans stora välgärningar mot sitt folk, omsorg för den ringa/fattiga och underbar räddning.

Hallelujapsalmerna är ofta lov- och tacksägelse sånger var man söker tröst hos Gud och t.o.m. psalmer vilka befattar sig med miljön såsom i psalm 135:

Halleluja!
…….
Herren kan göra vad han vill,
I himmelen och på jorden,
I haven och i alla djup;
Han som låter regnskyar stiga upp
från jordens ända,
Han som låter ljungeldar komma
med regn
Och för vinden ut ur dess förvaringsrum;
…….
Halleluja!

Den som har intresse kan såsom mången annan söka tröst och visdom i hallelujapsalmerna. Det som jag vill lyfta fram är psalmerna 106, 111, 112, 113, 135, 146, 147, 148, 149 och 150. De är alltid läsvärda.

Jan-Peter Paul

Memorare

Memorare, O piissima Virgo Maria, non esse auditum a saeculo, quemquam ad tua currentem praesidia, tua implorantem auxilia, tua petentem suffragia, esse derelictum. Ego tali animatus confidentia, ad te, Virgo Virginum, Mater, curro, ad te venio, coram te gemens peccator assisto. Noli, Mater Verbi, verba mea despicere; sed audi propitia et exaudi. Amen.

Muista, oi lempein Neitsyt Maria, ettei ikinä ole kuultu kenenkään sinun turviisi pakenevan, sinun apuasi anovan, sinun puoltoasi rukoilevan joutuneen hylätyksi. Tämän luottamuksen rohkaisemana minä syntinen juoksen sinun turviisi, neitsyitten Neitsyt, Äiti, tulen tykösi ja pysähdyn itkien eteesi. Sanan Äiti, älä halveksi sanojani vaan kuuntele niitä ja ole niille suopea. Aamen.

Påminn dig, milda jungfru Maria, att det aldrig någonsin har blivit hört, att någon som tagit sin tillflykt till dig och anropat din förbön har blivit övergiven. Full av förtröstan kommer jag därför, arma syndare, till dig, min moder, du jungfrurnas jungfru. Överge mig inte i min nöd, utan hör mig och hjälp mig, du Ordets moder, Maria. Amen.

Remember, O most gracious Virgin Mary, that never was it known that anyone who fled to thy protection, implored thy help, or sought thy intercession was left unaided. Inspired with this confidence, I fly to thee, O Virgin of virgins, my Mother; to thee do I come; before thee I stand, sinful and sorrowful. O Mother of the Word Incarnate, despise not my petitions, but in thy mercy hear and answer me. Amen.

På svenska

Den fria viljan, finns den?

Har vi möjlighet att besvara frågan? Ja, säger vi, eftersom vi har erfarenhet av viljan. Ja, säger vi också, därför att vi inte är ensamma. Vi har vilja med någon.

Det kan säkert diskuteras hur fri eller ofri man känner sig i sina viljeakter, och vilka skälen kan vara, men det räcker inte för att förneka dess existens.

Skulle vi kategoriskt säga att den fria viljan inte finns, skulle vi i våra liv vara styrda av ödet. I antikens religiösa värld med många gudar sökte människan förmåner av olika slag hos gudarna för sin jordiska välgång och anklagade ett oblitt öde när till exempel en förmögenhet gick förlorad eller då barnen dog unga. En rest av den antika ödestron är vår tids skrock och vidskepelse, horoskop, spågummor, tarotkort, lotterierna och spelbolagens löften.

Vi måste kunna ställa samma fråga om sanningen och kunskapen. Finns de? Vi kan börja hos Jesus Kristus. Pilatus' fråga till Jesus, "Vad är sanning?" uppfattar de flesta som ett diplomatiskt avvisande av vad Jesus just sagt i förhöret Pilatus förde med honom. Jesus säger ju att han är kung, kung i "ett rike av ett annat slag", men också att han kommit till denna världen för att vittna om sanningen.

För Pilatus, som inte ser Jesus skyldig till något, är det två frågor, kungaskapet och sanningen, som rör religionen som han inte gör anspråk på att känna till eller förstå. "Vad är sanning?" i Pilatus mun är en slags utmaning: Vad kan du veta om sanningen?

Jesus säger än mer utmanande själv: "Jag är vägen, sanningen och livet". Jesu svar är inte en filosofisk spekulation eller ett filosofiskt påstående utan ett vittnesbörd om sig själv som Guds Son. Ett vittnesbörd är ett annat begrepp än ett logiskt bevis. Sanningen är inte en idé eller ett filosofiskt begrepp utan en person, en transcendent person, en icke skapad person som inträtt i den jordiska skapelsen. För att förstå den sanningen, sanningen med stort 'S', krävs förnuft, informerat av tro, och tro informerat av förnuft.

Vi kan säga att vi kan svara på frågan om vi är kristna, men inte om vi är ateister. För ateister är ett vittnesbörd en logisk provokation, inte en sanning. Sokrates säger i inledningen till en av sina dialoger – Theaetetus – att "han själv inte fullt ut kan begripa vad kunskap är". Det är möjligt att han kan ha sagt detsamma om sanningen, att han inte fullt ut begriper den, men när det gäller frågan om den fria viljan finns, kan man tänka sig att han svarar positivt, eftersom han måste ha haft erfarenhet av vilja, både den egna och andras. Viljan är alltid något med någon annan. Vad vi menar med fri vilja, eller ofri vilja, är dock en annan sak.

Grundfrågan är alltså inte om viljan finns utan om den är fri. I sin skrift om viljan säger Erasmus av Rotterdam (Om den fria viljan, 1524) att den fria viljan finns, medan Martin Luther (Om den trälbundna viljan, 1526) avvisar den som en fri vilja men accepterar dess existens som mänsklig egenskap. Det som gjorde att Luther inte ansåg att människans vilja kunde vara fri var att syndafallet drabbat människans vilja och att bara Gud kunde leda människan i hennes beslut till handling. Erasmus erkände syndafallet och accepterade arvsynden men också att den ursprungliga oskulden i människan fanns kvar, men i skadat tillstånd, dock inte så fullständigt att hon inte av egen kraft kunde samverka med Gud i hans vilja att rädda henne undan synden och syndens straff, döden.

Om man använder sig av bilden av ett kärl eller en vas av bränd lera för att beskriva människans själ, kan man säga att Erasmus kärl är spräckt av arvsynden men att den ändå bär vatten och läcker, medan Luthers kärl faller i bitar av arvsynden och inte längre bär något vatten.

Rättegången mot Jesus i Jerusalem inför Pilatus, efter det att översteprästerna dömt honom för hädelse och krävt det dödsstraff de inte själva hade rätt att utdöma av den romerska ockupationsmakten, ger oss ett utgångsläge för att förstå om viljan finns i första hand, och i andra hand om viljan är fri eller ofri.

Pilatus står i en valsituation: han kan fria Jesus som oskyldig enligt sin romerska lag men ådra sig prästernas vrede om han underkände grunden för deras förkastelsedom över Jesus. Han kan också tillmötesgå prästerna och det uppviglade folkets krav för att undvika uppror och oordning. När han ger efter för kraven har han makt över sin egen vilja och fattar sitt historiska beslut. Det är en vilja med andra.

Som jag uppfattar hans val är det ett uttryck för fri vilja, och därför logiskt också ett uttryck för den fria viljans existens hos människan. Känner man den kristna tron upptäcker man att det inte förhåller sig på samma sätt hos Jesus själv, även om Han också står i en valsituation. Han kunde ha tagit tillbaka sina ord om att vara kung av ett annat rike än

På svenska

det jordiska och vädjat om nåd och accepterat ett annat straff än döden. Men under sin dödsångest i Getsemane örtagård ber han sin Fader i himlen att låta dödstraffets bittra kalk gå förbi honom. Men så snart han tänkt tanken till slut, ändrar han sig och säger till sin Fader, enlig Lukasevangeliet (22:42), ”Men låt din vilja ske, inte min”.

Vår slutsats blir att Jesus som människa har den fria viljan i en valsituation men att Han som Guds Son underordnar sin gudomliga vilja under Faderns vilja som är att offra sin Son för att försona hela mänskligheten med sig själv. Guds verk var gott och Han vill inte att människan skall gå under genom sin olydnad och allvarliga synd. Han ger oss sin enfödde älskade Son. Som människor kan vi inte föreställa oss ett högre uttryck för kärlek.

På samma sätt kan man betrakta Sokrates beslut att välja giftbägaren som sitt dödsstraff (399 f. Kr). Han hade en valsituation: han kunde ta tillbaks sin skarpa kritik av Atenarna och demokratin i dåtidens Grekland och göra avbön. Han visste att hans avslöjanden av den moraliska dekadensen i de ledande samhällslagren var så utmanande att ett dödsstraff var den logiska slutpunkten. Hans ironi och mod i det offentliga rummet utvecklades till ett antikens majestätsbrott.

Han valde att dö hellre än att ta tillbaka sina anklagelser mot de ledande och dog, efter att ha druckit odört, långsamt på ett golv, liksom Kristus 400 år senare skulle dö långsamt på korset.

Det skulle strida mot förnuftet att påstå att Sokrates inte hade en vilja och att hävda att han inte var fri att följa den. På olika sätt är Sokrates och Jesus Kristus historiskt kända exempel på den fria viljans existens. Om den inte var fri skulle den inte ha någon betydelse i valsituationer.

En annan fråga är om viljan är något gott i sig. Det är ett område där varje människa gör sig en uppfattning och konstaterar att en ond människa har en ond vilja och en god människa en god vilja. Andra, som till exempel den tyske filosofen Arthur Schopenhauer (1788-1860), ansåg att ”roten till lidande berodde på viljans intensitet” och ”ju mindre vi utövar viljan ju mindre lider vi”(Russell, A History of Western Philosophy, s 784). Schopenhauer närmade sig också hinduism och buddism med dess tankar på Nirvana som innebär självutplåning. Schopenhauer var negativt inställd till kristendomen men trodde på Augustinus’ och Luthers förklaringar av arvsynden. Det kan antagligen betyda att ju mer man uppfattar människan som syndfull ju mindre fri är viljan. Ju mer ofri viljan är, ju mer offer för ont inflytande i världen blir hon. Man närmar sig gränsen för den fria viljans existens och slutar i ett förnekande. I praktiskt liv är det många nutida människors filosofiska position. Det är den här avvägningen mellan frihet och ofrihet som är kvällens fråga och som vi försöker besvara.

Omgivningen och omständigheterna är för starka för att den mänskliga viljan ska kunna växa sig stark att undvika det onda och söka det goda i sina handlingar.

När vi kommit så långt måste vi komma in på samvetets betydelse för frågan om viljans frihet. Också här finns en filosofisk labyrint eftersom en så stor filosof som Friedrich Nietzsche ifrågasätter dess existens och på den grunden blir förespråkare för en helt ny moralfilosofi (se Hannes Nykänen, Samvetet och det dolda – om kärlek och kollektivitet, 2009).

Jag tycker emellertid att frågan om den fria viljans existens bara är meningsfull om man ser den i ljuset av samvetet. Samvetet är, per definition, en sida av vårt förnuft som står i relation till en norm eller en lag eller Guds bud och skiljer mellan det som är objektiv ont och objektivt gott. I den meningen är viljan bara fri i sitt samspel med en högre lag och en bindande norm för mänskligt beteende.

När människan handlar mot sitt samvetes varningar för det onda skadar hon sig själv och andra och gör sig skyldig till synd, mindre allvarlig och allvarlig synd, men synd. När hennes handlingar grundar sig på objektivt goda kriterier känner hon stöd i sitt förstånd och hör Guds röst som ett eko. Eftersom Kyrkan har rätt och plikt att undervisa om bindande normer för mänskligt handlande genom den kompetens hon fått av sin Herre Jesus Kristus kan man säga att människan har en fri vilja inom ramen för gudomlig lag och naturlig lag. Individualismen godtar inte en högre bindande lag utan gör i praktiken det egna samvetet till högsta norm och domare.

I sin tur innebär det att den fria viljan ur samvetets synvinkel inte är fullt fri. I stället upptäcker människan att hon har ett moraliskt ansvar för sina beslut att genomföra handlingar. Svar på frågan om den fria viljan finns ligger här i just detta resonemang.

Människan är fri genom sin skapelse som avbild till Gud och lik Gud som är den yttersta och eviga friheten. I sin frihet har hon rätt att avvika också från objektivt goda normer och Guds bud, förklarade av Kyrkans läroämbete. Men hon ansvarar inför Gud för varje handling hon väljer eller avstår från. Samvetet är, om man godtar dess existens, människans första domare medan Gud, i sin allmakt och rättvisa, är den slutlige domaren vars domar är både barmhärtiga och rättvisa.

Därför möjliggör samvetet en unik dialog med Gud ”som aldrig till fullo kan uppskattas”, säger Johannes Paulus II i sin encyklika Veritatis Splendor (1993) i kapitlet Samvetets rådslag. Påven citerar teologen och kyrkoläraren Bonaventura (1217 - 1274) som säger att ”samvetet är som Guds härold och budbärare. Det ålägger inte buden av egen auktoritet utan påbjuder dem som bud med Guds auktoritet”. Det betyder att människan har frihet att välja Guds auktoritet framför sitt eget samvetes omisskänneliga auktoritet. Om samvetet alltså är viljans överordnade läromästare får vi svaret på frågan om den fria viljan finns. Det betyder att den fria viljan aldrig kan vara absolut och en envåldshärskare. Den ger människan hennes stora värdighet när den kan böja sig under en högre auktoritet och bli henne till verklig lycka.

Den fria viljan finns alltså, som en nyckel för att förstå oss själva. Men den kan inte ha någon praktisk betydelse och därför inte heller förstås utan sin förening med människans aktiva samvete. Samvetet kan inte vara något isolerat för sig i total individualism. Det är ett vetande tillsammans med någon utanför det egna jaget.

Samvetets centrala roll i vårt liv övertygar mig om att den fria viljan är en odiskutabel realitet. Att professorn i kognitionsforskning, Peter Gärdenfors, säger (intervju i SvD, 6.11 2017) ”att vi tror vi har full kontroll över våra handlingar och vad vi gör och att vi vet vad vi vill, men vår fria vilja är begränsad”, bör styrka oss i uppfattningen att den fria viljan finns i oss, eftersom en begränsning av den fria viljan är själva beviset för att den finns.

Man kan nu gärna diskutera mina påståenden och gå över till en diskussion om några socialetiska frågor som exempel på tillämpning av människans fria vilja under ansvar inför en högre auktoritet. Jag vill gärna föreslår några aktuella ämnen och att vi frågar oss, om vi inför beslut till handling inom dem, har en fri vilja eller inte.

diakon Göran Fäldt

katolsk-horisont.net

Caritas

Caritas-kuulumiset *Nytt-News*

Caritaksen toimisto on toistaiseksi suljettu

Caritaksen toimiston väki on etätöissä toistaiseksi. Meidät tavoittaa kuitenkin normaalisti puhelimitse ja sähköpostitse. Annamme mielellämme sosiaaliohjausta ja neuvontaa puhelimitse.

Ystävyyden kahvila, Palmusunnuntain basaari ja muut Caritaksen tapahtumat on peruttu 13.4. saakka valtioneuvoston antamien suositusten mukaisesti. Myös hävikkiruoanjakelu Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa on toistaiseksi peruttu. Tiedotamme jakelun jatkumisesta, kun se selviää. Sähköinen Ystävyyden kahvila on suunnitteilla – tiedotamme siitä verkkosivuillamme ja sosiaalisessa mediassa.

Caritas office is closed

The Caritas office is closed for now and the staff is working from home. You can reach us by phone and email as usual. We are pleased to give guidance by phone, if needed.

All Caritas events, including Friendship Café, waste food distribution and Palm Sunday Bazaar are cancelled due to the corona virus epidemics. We are planning an online Friendship Café – follow our webpage an social media for more information.

Caritaksen vuosikokous järjestetään etäyhteyksien avulla

Caritaksen vuosikokous tullaan järjestämään maanantaina 20.4. klo 16.30 etäyhteyksien avulla. Mikäli haluat osallistua vuosikokoukseen, ilmoittaudu toimiston osoitteeseen caritas@caritas.fi ja lähetämme sinulle osallistumisohjeet.

Caritas årsmöte kommer att hållas som distansmöte

Caritas Finlands årsmöte kommer att hållas måndag 20.4. som distansmöte. Vänligen anmäl dig till adressen caritas@caritas.fi om du vill delta i mötet så skickar vi dig anvisningar.

Paastokeräys
Lenten Collection Fasteinsamling

ANNA LAPSELLE TULEVAISUUS

Give a child a better future!
Ge ett barn en bättre framtid!

Danske Bank FI73 8000 1270 1545 04
Viite 2257
MobilePay: 95959 (viesti: paasto)

Suomen Caritas

www.caritas.fi/paasto

Keräyslupa: RA/2019/18 (2019-2022)

Donate for Lenten Collection

We kindly remind you that even if you are not able to go to church for now you can contribute to Lenten Collection by bank transfer, Mobile Pay and via Facebook and Caritas webpage. Through this year's Lenten Collection you can give a vulnerable child or a young person a better future.

Danske Bank
FI73 8000 1270 1545 04
Viite / ref. 2257
MobilePay: 95959
(viite: paasto)

Keräyslupa /
Collection permit:
RA/2019/18 (2019-2022)

The Annual General Meeting of Caritas will be held online

The Annual General Meeting of Caritas Finland will be held online on Monday April 20th at 4.30 pm. If you want to participate in the meeting, please register at caritas@caritas.fi and we will send you instructions for participation.

Osallistu paastokeräykseen

Koska paastokeräykseen osallistuminen kirkoissa ei tällä hetkellä ole monellekaan mahdollista, muistutamme, että paastokeräykseen voi lahjoittaa monella tavalla: pankkisiirrolla, MobilePay:lla sekä Caritaksen nettisivujen ja Facebookin kautta. Paastokeräyksen tukema Iwoka-ohjelma antaa vaikeista lähtökohdista ponnistaville kolumbialaisille lapsille ja nuorille mahdollisuuden parempaan tulevaisuuteen.

Tilaa laadukkaita luostarisuklaita ystävälle

Haluaisitko piristää epidemian vuoksi kotiinsa jumiin jääneen ystävän, sukulaisen tai kollegan mieltä? Caritaksen herkullisia luostarisuklaita voit tilata lähetettäväksi suoraan lahjan saajan osoitteeseen (toki edelleen myös itsellesi). Makuina brandy, kirsikkalikööri ja whisky, hinta 15€/kpl + postikulut. Erikoistarjouksena nyt 3 pakettia 40€!

Tilaukset osoitteessa https://www.caritas.fi/caritas-kauppa tai sähköpostitse caritas@caritas.fi (pakettitarjous vain sähköpostitilauksiin). Myynnin tuotto käytetään Caritaksen toimintaan.

A warm thank you for all donations to our Advent Collection!

Ilmoitukset

AC:N KEVÄTRETKI KOTKAAN MERIKESKUS VELLAMOON

AC:S VÅRUTFLYKT TILL MARITIMCENTRET VELLAMO I KOTKA

(Retki toteutuu, jos viranomaismääräykset sen sallivat)

Tervetuloa Academicum Catholicumin kevätretkelle upeaan Kotkan merikeskus Vellamoon **6.6.2020.** Bussi lähtee klo 9.00 Pyhän Henrikin katedraalilta ja palaa illalla.

Tarkempi retkiohjelma ja ilmoittautumisohjeet julkaistaan myöhemmin osoitteessa www.academicumcatholicum.blogspot.com, AC:n Facebook-sivuilla ja Fideksen nettilehdissä.

Välkommen till Academicum Catholicums vårutflykt till det flotta Maritimcentret Vellamo i Kotka den **6 juni 2020**. Bussen åker från S:t Henrikskyrkan kl. 9.00 och återvänder på kvällen. Ett mer detaljerat utflyktprogram och registreringsinstruktioner publiceras senare på www.academicumcatholicum.blogspot.com, AC:s Facebook-sidor och Fides webbtidning.

Ohjelmatiedoista

Poikkeustilanteen takia kaikki ohjelmatiedot ovat alttiita muutoksille. Kannattaa seurata riittävän usein seurakuntien ja hiippakunnan verkkosivuja ja varmistaa vaikka puhelinsoitolla seurakuntaan, että kirkko on auki tai yksittäinen tapaaminen järjestyy. Kukaan ei vielä tiedä, kuinka kauan tämä poikkeustila jatkuu.

Om programminformationerna

Pga undantagssituationen är det sannolikt att det kommer att finnas ändringar i programminformationerna. Därför är det viktig att följa församlingarnas och stiftets websidor och även ringa till församlingen för att verkligen veta om kyrkan är öppen och ett individuellt möte kan arrangeras. Ingen vet hur långt denna situation fortsätter.

About the programme information

Because of the special circumstances, changes are likely to happen in the given information. Therefore, it is important to follow the webpages of the parishes and the Diocese, and even ring the parishes in order to be sure when exactly churches are open and personal appointments can be arranged. No one knows how long this situation will continue.

Hugo Rahner
MARIA JA KIRKKO

Syvällinen mietiskely kirkkoisien kirjoituksista löytyvistä ”kadonneista aarteista”, jotka valaisevat Marian ja kirkon salaisuutta. Kirja johdattaa lukijan ymmärtämään syvällisemmin Marian roolia Jeesuksen ja jokaisen kristityn äitinä.

KATT 2019, 154 sivua, hinta 20,–

katolinenkirjakauppa.net

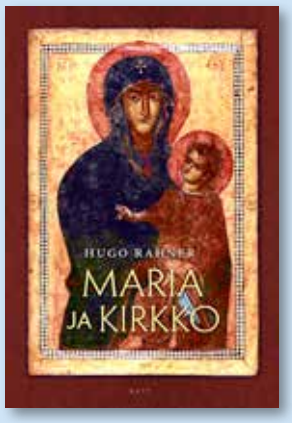

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, *Contact*: Markus Mäkelä 044-5021206.

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398
Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Uutuudet ja klassikot
– kirjakauppasi netistä
katolinenkirjakauppa.net

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää. F I D E S

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 3.4.- 10.5.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Messu joka päivä klo 18.00, paitsi sunnuntaisin klo 11.00. Rippiaika sopimuksen mukaan soittamalla tai sähköpostitse.

Kirkko on avoinna yksityistä rukousta varten arkipäivisin klo 7.30-17.00. Muina aikoina kirkossa vieraileminen ei ole mahdollista.

Messuja voi seurata osoitteessa: henrik.katolinen.fi

9.4. to kiirastorstai: 18.00 Iltamessu eukaristian asettamisen muistoksi
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi
11.4. la pyhä lauantai: 22.00 pääsiäisyön vigilia ja juhlallinen messu
12.4. su pääsiäissunnuntai: 11.00 päämessu, klo 12.00 messu vietnamiksi
18.4. la 18.00 aattomessu
19.4. su pääsiäisen 2. sunnuntai: 11.00 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi
25.4 la 18.00 aattomessu
26.4. su pääsiäisen 3. sunnuntai: 11.00 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi
2.5. la 18.00 aattomessu
3.5. su pääsiäisen 4. sunnuntai: 11.00 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi
9.5. la klo 18.00 aattomessu
10.5. su pääsiäisen 5. sunnuntai: 11.00 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Laudes maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 7.30. Adoraatio arkisin klo 17.15-17.50.

Sakramenttien vastaanottamiseksi ota yhteyttä seurakunnan kansliaan.

Messuja voi seurata osoitteessa: http://www.pyhamaria.fi/?page_id=597925

3.4. pe 8.00 messu, 17.15 adoraatio ja Jumalan laupeuden ruusukko, 18.00 messu
4.4. la pyhä Isidorus: 9.30 messu, 18.00 aattomessu
5.4. su palmusunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.4. ma 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
7.4. ti 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
8.4. ke 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
9.4. to kiirastorstai: 18.00 messu suomeksi
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi
11.4. la pyhä lauantai: 21.30 pyhän pääsiäisyön vigilia
12.4. su pääsiäissunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.4. ma pääsiäismaanantai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.4. ti 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
15.4. ke 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
16.4. to 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
17.4. pe 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio ja Jumalan laupeuden ruusukko, 18.00 messu suomeksi
18.4. la 18.00 aattomessu suomeksi
19.4. su pääsiäisen 2. sunnuntai: 9.30 ruusukko, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
20.4. ma 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
21.4. ti pyhä Anselm: 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
22.4. ke 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
23.4. to pyhä Yrjänä: 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
24.4. pe pyhä Fidelis: 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
25.4. la pyhä evankelista Markus: 18.00 aattomessu suomeksi
26.4. su pääsiäisen 3. sunnuntai: 9.30 ruusukko, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.4. ma 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
28.4. ti pyhä Pierre Chanel: 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
29.4. ke pyhä Katariina Sienalainen: 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
30.4. to pyhä Pius V: 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
1.5. pe pyhä Joosef, työläinen: 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio ja Jumalan laupeuden ruusukko, 18.00 messu suomeksi, 18.45 adoraatio
2.5. la pyhä Athanasios: 10.00 ruusukko ja mietiskely englanniksi/Rosary and First Saturday meditation in English, 18.00 aattomessu suomeksi
3.5. su pääsiäisen 4. sunnuntai: 9.30 ruusukko, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.5 ma 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
5.5. ti 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
6.5. ke 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
7.5. to 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi, 18.45 Jeesuksen pyhän sydämen maallikkojen tapaaminen
8.5. pe 8.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
9.5. la 18.00 aattomessu suomeksi
10.5. su pääsiäisen 5. sunnuntai: 9.30 ruusukko, 10.00 messu suomeksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Messuja voi seurata osoitteessa: www.youtube.com/channel/UC5xTVriKKfOO6ZjhtfwNN3g

Nettimessujen ohjelma yleensä:
sunnuntaisin klo 10.30
maanantaisin ei messua
tiistaisin klo 18.00
keskiviikkoisin klo 7.30
torstaisin klo 18.00
perjantaisin klo 7.30
lauantaisin klo 7.30

Pääsiäisen nettimessujen ajat:
9.4. to kiirastorstai: 18.00 messu
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi
11.4. la pyhä lauantai: 22.00 pyhän pääsiäisyön vigilia
12.4. su pääsiäissunnuntai: 10.30 messu
13.4. ma pääsiäismaanantai: 10.30 messu

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 3.4.- 10.5.

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Suoratoistolähetyksistä ilmoitetaan seurakunnan kotisivulla.

5.4 su palmusunnuntai: 10.30 kulkue ja messu
9.4. to kiirastorstai: 18.00 messu ja adoraatio
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus ja ristin palvonta
11.4. la pyhä lauantai: 23.00 pääsiäisyön vigilia
12.4. su pääsiäissunnuntai: 12.00 messu
13.4. ma pääsiäismaanantai: 10.30 messu
19.4. su pääsiäisen 2. sunnuntai 9.00 messu, 10.00 ruusukko 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 messu
26.4. su pääsiäisen 3. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 messu
3.5. su pääsiäisen 4. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 messu
10.5. su pääsiäisen 5. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 messu

Jollei toisin ilmoiteta, sunnuntaisin lisätyt messut klo 9.00 ja 18.00 vietetään, kunnes tartuntariski on vähentynyt ja yli 10 hengen kokoontumisrajoitus on poistettu.

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Sunnuntaisin kirkko on kiinni koko päivän.

Arkipäivinä kirkko on auki alla olevan ohjelman mukaisesti (laudes, vesper, messu, adoraatio ja ruusukko). Uskovien tulee soittaa papeille ja ilmoittaa etukäteen, mikäli he aikovat tulla kirkkoon.

Papit jakavat sakramentteja (ehtoollinen messun ulkopuolella, ripittäytyminen) sekä ovat tavoitettavissa hengellisiä keskusteluja varten.

Messuja voi seurata osoitteessa: https://tampere.livestreams.fi tai https://risti.katolinen.fi/live-stream.html

3.4. pe 8.00 laudes (lauletaan), 17.15 ristintien hartaus, 18.00 messu, 18.40 adoraatio ja ruusukko
4.4. la 8.00 laudes (lauletaan), 8.30 messu, 17.30 vesper (lauletaan), 18.00 adoraatio ja ruusukko
5.4. su palmusunnuntai: 9.30 laudes (lauletaan), 10.00 ruusukko, 10.30 messu suomeksi, 17.30 ristintien hartaus englanniksi/Stations of the Cross in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English, 19.00 adoraatio ja ruusukko englanniksi/Adoration and Rosary in English
6.4. ma 8.00 laudes (lauletaan), 17.30 vesper (lauletaan), 18.00 messu, 18.40 adoraatio ja ruusukko
7.4. ti 8.00 laudes (lauletaan), 17.30 vesper (lauletaan), 18.00 messu, 18.40 adoraatio ja ruusukko
8.4. ke 8.00 laudes (lauletaan), 17.30 vesper (lauletaan), 18.00 messu, 18.40 adoraatio ja ruusukko
9.4. to kiirastorstai: 8.00 laudes (lauletaan), 18.30 vesper (lauletaan), 19.00 messu ehtoollisen asettamisen muistoksi, 20.00 adoraatio (Huom.! tavallisesta poikkeavat ajat)
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi
11.4. la pyhä lauantai: 22.00 pyhän pääsiäisyön vigilia
12.4. su pääsiäissunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 messu suomeksi, 16.00 messu englanniksi/Mass in English (Note the time!)

KOUVOLA

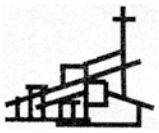

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-5444 110. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Suoratoistolähetyksistä ilmoitetaan seurakunnan kotisivulla.

Kirkon ovet pysyvät auki niille, jotka haluavat tulla rukoilemaan. Myös parannuksen sakramentti on mahdollista vastaanottaa ottamalla yhteyttä seurakuntaan. Yksityisiä tapaamisia papin kanssa voidaan tarvittaessa järjestää.

Saarnoja voi kuunnella osoitteessa: https://pyhanursulan.com/materiaalia-verkossa/

Suoratoistolähetyksiä kirkosta tulossa myöhempänä ajankohtana.

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Messuja voi seurata myöhemmin ilmoitettavassa osoitteessa.

5.4. su palmusunnuntai: 11.15 messu
6.4. ma 17.00 messu
7.4. ti 17.00 messu
8.4. ke 17.00 messu
9.4. to kiirastorstai: 17.00 messu ehtoollisen asettamisen muistoksi
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi
11.4. la pyhä lauantai: 22.00 pyhän pääsiäisyön vigillia
12.4. su pääsiäissunnuntai: 11.15 messu
Arkipäivinä messu klo 17.00.

KUOPIO

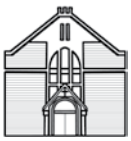

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio. Puh. 044-3657142, 0449744608. Sähköposti joosef@katolinen.fi. Kotisivu joosef.katolinen.fi.

TOISTAISEKSI EI JULKISIA MESSUJA KORONAVIRUKSEN VUOKSI.

Messuja voi seurata osoitteessa: https://www.youtube.com/channel/UCggc92mF3pGxz2GWeqq6HiA/ ja https://www.facebook.com/joosef.srk/?ref=bookmarks

3.4. pe 17.00 messu
9.4. to kiirastorstai: 18.00 messu ehtoollisen asettamisen muistoksi
10.4. pe pitkäperjantai: 15.00 juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi
11.4. la pyhä lauantai: 20.00 pyhän pääsiäisyön vigilia
12.4. su pääsiäissunnuntai: 11.00 messu

Kolumni

Ainainen juhla

Eräs ystäväni tilasi kerran Neuvostoliitossa kahvinsa kanssa rahkapiirakkaa. Myyjä katsoi tyrmistyneesti. Ei nyt ole pääsiäisaika, hän murahti.

Neuvostoliitto oli periaatteessa uskonnoton maa. Silti tukahdutetut perinteet saattoivat joskus olla yllättävän elinvoimaisia. Ehkä tähän vaikutti venäläisten joustava tapa noudattaa annettuja määräyksiä. Moni asia oli ankarasti kielletty, mutta käytännössä sallittu. Virallinen ideologia määritteli kansalaisten elämänkatsomuksen, mutta mitä kukin sisimmässään ajatteli, oli sitten toinen juttu.

Suomessa neuvostotarjoilijan vastaus kuulostaisi oudolta. Meillä ovatkin juhla ja arki sekoittuneet perusteellisesti, jo vuosia sitten. Ensimmäiset joululahjamainokset ilmestyvät ruutuun lokakuun lopussa. Ja jo tammikuussa voi marketista ostaa mämmiä ja muita pääsiäisruokia. Laskiaispullia syödään pitkin talvea. Runebergintortut tekevät kauppansa keskellä kesää.

Jouluun ja pääsiäiseen on tapana hypähtää suoraan, ilman rasittavia ja kiusallisia valmistusaikoja. Paasto kyllä huomataan, se on yksi terveyttä edistävistä toimista. ”Paasto on parhaimmillaan ruumiin hemmottelua, kehon kaivattu latautumistauko”, blogisti kirjoittaa. Ja toinen lisää: ”Ota paastosta kaikki irti. Jokainen meistä on tyytyväinen päästessään eroon muutamasta ylimääräisestä kilosta.”

Paasto on alennettu terveyskuuriksi, ja järjestämme joulun ja pääsiäisen etukäteen, milloin haluamme, nappia painamalla ja luottokorttia vilauttamalla. Juhlasta on tullut arkea ja arjesta juhlaa. Mainokset kehottavat ”kirkastamaan arjen”, pitämään huolta siitä, ettei päivään mahdu ainuttakaan ikävystyttävää hetkeä. Mutta kuka kantaa huolta siitä, että elämäntapamme pilaa koko olemassaolomme, latistaa juhlan ja tekee siitä arkea. On latistanut jo kauan sitten.

Arki ilman juhlaa on uuvuttavaa. Tästä on kokemusta vaikkapa vangeilla, jotka ovat totalitaaristen maiden työleireillä joutuneet raatamaan päivästä toiseen ilman ainuttakaan hengähdyshetkeä. Mutta meidät on hillitön vapaudenkaipuumme sulkenut toisenlaiseen vankilaan. Siinä ovat seininä itsekkyyden muurit. Ja synkempiä muureja on enää vaikea kuvitella.

”Repikää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne. Palatkaa Herran, Jumalanne, luo” (Joel 2:12-13).

Heikki Hakamies